

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta

Bakalářská práce

2020

Ondřej Šmejč

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

Bakalářská práce

Informovanost hráčů a trenérů fotbalu o malých formách fotbalu (plážový
fotbal, futsal, malá kopaná)

Awareness of football players and coaches about small forms of football

Vedoucí práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: specializace v pedagogice

Studijní obor: Tělesná výchova a sport se zaměřením na vzdělávání – Základy společenských
věd se zaměřením na vzdělávání

2021

Odevzdáním této práce na téma Informovanost hráčů a trenérů fotbalu o malých formách fotbalu (plážový fotbal, futsal, malá kopaná) potvrzuji, že jsem ji vypracoval pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze, 14.4.2021

Touto cestou bych chtěl poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce váženému PaedDr. Ladislavu Pokornému za jeho rady a připomínky, které mi pomohly při psaní mé práce. Dále bych chtěl poděkovat všem trenérům a hráčům, kteří anonymně vyplnili anketu a pomohli mi tím ke srovnání výsledků, které jsem od nich získal.

Abstrakt

Má bakalářská práce cílí na amatérské, ale i profesionální hráče a trenéry fotbalu a jejich znalosti o malých formách fotbalu, jedná se o dvě různá sportovní odvětví s jinými pravidly i styly hry. V teoretické části se v mé práci zaobírám historií, pravidly, herními styly, ale i reprezentačními úspěchy plážového fotbalu, futsalu, malé kopané, ale i samotného fotbalu. V praktické části pomocí vytvořeného dotazníku, dojdou k patřičným informacím, v kterých se dovíím, zda amatéři nebo profesionálové, kteří se věnují fotbalu, vědí o malých formách více či méně. Pro vyhodnocování zjištěných poznatků a výsledků byly použity metody statistické analýzy získaných dat – aritmetický průměr.

Klíčová slova

fotbal, informovanost, hráč, trenér, malé formy fotbalu

Abstract

My bachelor's thesis aims at amateur as well as professional football players and coaches and their knowledge of small forms of football, these are two different sports with different rules and styles of play. In the theoretical part, in my work I deal with the history, rules, playing styles but also the representational success of beach soccer, futsal, small football, but also football itself. In the practical part, with the help of a survey, I will get the relevant information in which I will find out whether amateurs or professionals who are involved in football know more or less about small forms. Methods of statistical analysis of the obtained data – arithmetic mean – were used to evaluate the findings and results.

Keywords

football, awareness, player, coach, small forms of football

Obsah

1 Úvod.....	9
2 Problém, cíl a úkoly práce	10
2.1 Cíl práce	10
2.2 Problémy práce.....	10
2.3 Úkoly práce	10
3 Teoretická část	11
3.1 Fotbal a jeho malé formy	11
3.2 Vznik fotbalu a vývoj malých forem	11
3.3 Rozdíly fotbalu a malých forem.....	13
3.3.1 Prostředí	14
3.3.2 Vybavení	14
3.3.3 Organizace hry	15
3.3.4 Herní a situační rozdíly	15
3.3.5 Systémy hry.....	15
3.4 Malá kopaná.....	16
3.4.1 Vznik a historie	16
3.4.2 Pravidla	18
3.4.3 Kluby a reprezentace.....	21
3.5 Futsal.....	22
3.5.1 Vznik a historie	22
3.5.2 Pravidla	24
3.5.3 Kluby a reprezentace.....	26
3.6 Plážový fotbal	28
3.6.1 Vznik a historie	28
3.6.2 Pravidla	29
3.6.3 Kluby a Reprezentace	32
3.7 Fotbalové ikony v malých formách fotbalu.....	33
3.7.1 Mezinárodní osobnosti	33
3.7.2 České osobnosti.....	34
4 Výzkumné otázky	36
5 Praktická část	37
5.1 Použité metody práce	37
5.2 Popis výzkumu	39

5.3 Výsledková část	41
5.3.1 Informovanost hráčů a trenéru	41
5.3.2 Faktor věku z hlediska informovanosti hráčů fotbalu o malých formách fotbalu	42
5.3.3 Povědomí profesionálních hráčů fotbalu a amatérů o malých formách fotbalu	43
5.3.4 Zkušenost hráčů a trenérů fotbalu s malými formami fotbalu	44
5.3.5 Povědomí profesionálních a amatérských trenérů o malých formách fotbalu	45
5.3.6 Faktor věku z hlediska informovanosti trenérů fotbalu o malých formách fotbalu	46
5.3.7 Povědomí hráčů a trenérů fotbalu o osobnostech fotbalu, které se setkali s malými formami fotbalu.....	47
6 Diskuze	49
7 Závěr	54
8 Seznam použitých zdrojů.....	57
9 Seznam tabulek	59
10 Seznam Grafů	60
11 Seznam příloh	61
12 Přílohy.....	62

1 Úvod

Téma mé bakalářské práce zní „Informovanost hráčů a trenérů fotbalu o malých formách fotbalu“. Fotbal a jeho různé formy patří ve světě k jednomu z nejpoblárnějších sportů. Fotbal i jednu z určených forem, kterou jsem si vybral, sám hraji, proto jsem se vydal tímto směrem. A rozhodl jsem se psát právě o tomto sportu a jeho různých formách. Pro tuto práci jsem si vybral tři malé formy fotbalu, plážový fotbal, futsal a malou kopanou. Jsou to tři nejrozmanitější kategorie, které se ve světě a v České republice hrají. Z fanouškovského hlediska můžou tyto formy být mnohem atraktivnější než fotbal samotný, jsou rychlejší, dramatičtější a je možné zde vidět i doopravdy krásné technické dovednosti samotných hráčů. Práci jsem si vybral také kvůli tomu, protože v České republice o uvedených sportech není tolik informací, což je pro mě podivuhodné, protože naši reprezentanti dosahují na mezinárodní úrovni úctyhodných výsledků.

V mé práci pomocí dotazníku získám počáteční informace, z kterých poté budu vycházet v závěru. Informace mi poslouží jako rozdílový příklad ke srovnání znalostí profesionálních a amatérských hráčů, ale i trenérů. Bude zajímavé sledovat, zda na tom jsou „papírově“ lépe se znalostmi malých forem fotbalu profesionálové, kteří se tím živí nebo amatérští sportovci.

Práce bude rozdělena na dvě části, teoretickou a praktickou. V první fázi se budu zabírat historií, která bude u každé formy fotbalu jiná, kvůli tomu, zda je forma fotbalu mladší či starší nebo jestli má ve světě větší zastání, poté i samotnými pravidly, která jsou u každého typu jiná. Bude zajímavé vidět, jak moc se dané formy fotbalu od sebe liší a dále jsou tu různé situační momenty a styly, které mohou diváky opravdu překvapit oproti velkému fotbalu, nejsou totiž v naší republice tolik sledované. V druhé fázi už přejdeme na samotný výzkum, který bude formován pomocí výzkumných otázek, zadaných za pomoci kvalitativní metody dotazování vysvětlil a podle statistické metody vypočítal analýzu dat, které jsem získal a zformoval je do tabulek a grafů. Pro výzkum použiji informace od profesionálních hráčů a trenérů fotbalu. Profesionální soutěží se u nás myslí první a druhá nejvyšší fotbalová liga. Budu posuzovat nejen profesionály, ale i amatérské hráče a trenéry. Amatérskými soutěžemi se u nás myslí všechny soutěže až po druhou nejvyšší soutěž. Je opravdu zajímavé, zda budou profesionálové svého oboru dostatečně informováni i o malých formách lépe než amatérští hráči a trenéři.

2 Problém, cíl a úkoly práce

2.1 Cíl práce

1. Hlavním cílem mé práce je zmapovat informovanost hráčů a trenérů fotbalu o malých formách fotbalu.

Vedle hlavního cíle mám i cíle dílčí:

2. Porovnat informovanost hráčů v závislosti na jejich věku.
3. Porovnat informovanost u profesionálních a amatérských hráčů.
4. Zjistit, jak velkou zkušenost mají hráči a trenéři fotbalu s malými formami fotbalu.
5. Porovnat informovanost u profesionálních a amatérských trenérů.
6. Porovnat informovanost trenérů v závislosti na jejich věku.
7. Porovnat informovanost hráčů a trenérů o vybraných osobnostech, které působily vzájemně ve fotbale a malých formách fotbalu.

2.2 Problémy práce

1. Jsou lépe informovaní hráči nebo trenéři fotbalu?
2. Má věk rozdílovou roli v informovanosti hráčů fotbalu?
3. Jsou lépe informováni profesionální nebo amatérští hráči fotbalu?
4. Budou mít hráči větší zkušenost s malými formami fotbalu než trenéři?
5. Jsou lépe informovaný profesionální nebo amatérští trenéři fotbalu?
6. Jsou starší trenéři lépe znalostně vybavení v závislosti na jejich věku a mají tím i více zkušeností než ti mladší?
7. Znají hráči a trenéři fotbalu osobnosti, které se věnovaly některé z malých forem a fotbalu na profesionální úrovni?

2.3 Úkoly práce

1. Nastudování a zmapování odborné literatury, která se vztahuje k mému tématu.
2. Zpracování teoretické části práce.
3. Vytvoření dotazníku, který bude následně rozeslán respondentům.
4. Formulace výzkumných otázek.
5. Zpracování výzkumné části.
6. Srovnání veškerých získaných dat a odpovědí.
7. Vyhodnocení výsledků a zformulování závěru mé práce v závěrečné zprávě.

3 Teoretická část

3.1 Fotbal a jeho malé formy

V této kapitole se budeme zabývat vznikem a vývojem malých forem fotbalu, nahlédneme do historie fotbalu jako takového, protože z něj se poté v čase tyto formy vyvinuly. Z počátku začneme ve světovém měřítku, ale dostaneme se i k historii těchto tří forem v České republice. Poté si utřídíme rozdíly, které existují mezi fotbalem a malými formami (futsal, malá kopaná, plážový fotbal).

3.2 Vznik fotbalu a vývoj malých forem

Fotbal, který v současnosti patří mezi nejpopulárnější a nejhranější sporty na světě, vzniká v podobě, kterou známe dnes až od 60. let 20. století, avšak zmínky o něm máme už ze slavného období antické filozofie, kdy se o něm poprvé zmiňuje Platón, avšak zde se mluvilo spíše obecně o míčových hrách. (Macho,2019)

Podobná hra mezitím vznikala v Číně, kde ji nazývali su-chu. Sloužila z počátku pro místní vojáky jako fyzická příprava, až po nějaké době tuto hru začal hrát i prostý lid. Míč měl být údajně vytvořen ze zvířecí kůže. (Žurman,1972)

V Římě a v celé zemi ovládané Římany se podobná hra kterou Řekové pojmenovali episkyros, nazývala harpaston, ale stejně jako u Číňanů tak i samotní Římané používali tuto hru jako zocelení a fyzickou přípravu pro vojáky. (Macho,2019)

Jak už jsem zmínil, tak moderní verze fotbalu vzniká v 60. letech 20. století na Britských ostrovech, přesněji v Anglii. Avšak největší fotbalový rozmach zaznamenali v Anglii už na přelomu 18. a 19. století, kdy začaly vznikat školní týmy, jako např. Cambridge, Eton a Harrow. Za první fotbalovou soutěž můžeme považovat která vznikla v roce 1871 a nesla název Anglický pohár. (Macho,2019)

Postupně začal být v Anglii fotbal velmi populární, což vedlo k rozšíření fotbalu do Evropy, začaly vznikat asociace v zemích Beneluxu (Holandsko a Belgie), Dánsko, Francie, Španělsko, Švýcarsko a Švédsko tito zástupci společně roku 1904 v Paříži založili Mezinárodní federaci fotbalových asociací. (Táborský,2004)

Tyto události vedly k vytvoření prvního Mistrovství světa ve fotbale, pořádané v Uruguayi roku 1930 a je důležité také zmínit, že od roku 1908 je samotný fotbal součástí Olympijských her. (Votík,2016)

Důležitou událostí bylo sepsání fotbalových pravidel rektora Thiringa, který působil na Uppinghamské univerzitě v roce 1862. Můžeme je považovat za jedny z prvních oficiálních pravidel fotbalu. (Žurman,1972)

1. „*Branky je docíleno, jestliže míč byl dopraven brankou nebo pod brankovou tyčí, aniž by byl vnesen nebo udeřen rukou.*

2. *Jest pouze dovoleno používat rukou k umrtvení míče, aby mohl být kopnut.*

3. *Nohou smí být pouze kopnut míč. 4. Hráč nesmí kopati míč, pokud je ve vzduchu.*

4. *Byl-li míč sražen za pomezí čáry, má být dopraven zpět do hřiště od téhož hráče, a to z místa, na kterém přešel pomezí čáru, a sice přímým směrem ke středu hřiště.*

5. *Přešel-li míč přes brankovou čáru, má být dopraven zpět do pole stranou, jejíž brankovou čáru přešel.*

6. *Žádný hráč nesmí být blíže, než-li šest kroků od hráče, který míč zahrává.*

7. *Hráč je mimo hru, jestliže je před míčem, a musí se vrátit zpět, co nejrychleji možno. Byl-li míč naposledy hrán hráčem jeho strany, nesmí se míče dotknouti, kopati ho nebo hnáti kupředu dříve, než-li se míče dotkl některý hráč protistrany, nebo jestliže hráči jeho vlastní strany míč předběhli a jsou s to hrát míč před ním. Vrážení je zakázáno a dovoleno jen tehdy, je-li míč za hráčem.“ (Žurman, 1972, s. 87)*

Po vzniku těchto pravidel začínají vznikat prvotní fotbalové kluby na Britských ostrovech. Fotbalová asociace na začátku 19. století ustanovila nová pravidla, která vedla ke konečné diferenciaci mezi fotbalem a rugby. (Žurman,1972)

U nás je rozvoj fotbalu spjat s Československou asociací fotbalovou, která byla založena roku 1922, avšak Československo získalo členství v organizaci FIFA, která, jak už jsem zmínil, vznikla v roce 1904 a je i dnes hlavním řídicím prvkem fotbalu na světě už od roku 1920, ale řádně bylo Československo ustanoveno až v roce 1923. (Jeřábek, 2007)

V postupném rozvoji, kdy se fotbal dostával mezi sportovní špičku ve světě, došlo k očekávanému výsledku. Je důležité vědět, že k fotbalu je potřeba pouze míč, a proto byl velmi hrán i v chudých zemích a v tomto důsledku začínají vznikat malé formy fotbalu. Jejich počátky můžeme datovat rokem 1930 v Uruguayi, v jeho hlavním městě Montevideu. Tehdy místní učitel tělesné výchovy J.C. Ceriani zavedl pravidla fotbalu o pěti hráčích na každé polovině hřiště. Zápas se odehrával na basketbalovém hřišti bez jakýchkoliv mantinelů. Míč nebyl

klasický jako při fotbale, ale menší a měl o dost menší odskok než právě míč fotbalový. Je zajímavé, že tento zápas se odehrál v rámci utkání mládeže z Young Men's Christian Association (YMCA). (Kresta,2009)

Jelikož Cerianiho nová forma fotbalu získávala obrovský ohlas nejen v Uruguayi, ale poté v celé Jižní Americe, zejména v Brazílii, kde dodnes hráči z této země obohacují celý světový fotbal, a nejen malé formy, tak se do Evropy tato forma dostala až v 60. letech minulého století. S podivem začala Evropa vnímat tuto malou formu a další vzniklé varianty s nadšením, protože byly dynamičtější, padalo více branek, bylo k vidění víc soubojů jeden na jednoho a fanoušci to velice vítali. (Kresta,2009)

V důsledku těchto událostí byla ustavena Světová federace sálového fotbalu právě v brazilském Sao Paulu v roce 1971, nesla zkratku FIFUSA. V těchto letech dochází ale k určitému rozporu právě organizace FIFUSA a FIFA kvůli samostatnosti sálového fotbalu jakožto sportovního odvětví. V tomto rozpoložení musela FIFA roku 1988 vydat oficiální pravidla malého fotbalu, tzv. pravidla Five a side football (pravidla pro pět hráčů). FIFA v důsledku oblíbenosti tohoto odvětví chce docílit, aby právě malý fotbal patřil pod ně, a proto vyzývá všechny světové organizace, aby se právě řídily jejich pravidly. V roce 1995 se začíná tento sport nazývat futsal, název je odvozen od portugalského spojení „Futebol de Salao“, doslovně to znamená „fotbal v hale“. (Kresta,2009)

Za rozvoj malých forem u nás můžeme považovat období mezi 60. a 70. lety 20. století, kdy se u nás hrála malá kopaná i sálový fotbal. Po nějaké době se oddělila právě z malé kopané určitá část hráčů a začala provozovat herní systém v počtu 4+1 na venkovních hřištích pod názvem malý fotbal. Je důležité připomenout, že u nás je malá kopaná předchůdcem futsalu v České republice. (Kresta,2009)

3.3 Rozdíly fotbalu a malých forem

Na první pohled se může zdát, že tato sportovní odvětví se od sebe tolik neliší, avšak opak je pravdou. Je pravda, že u fotbalu a jeho malých forem potřebujete jen míč, branky a určitý počet hráčů, ale jakmile si detailně rozebereme tyto sporty stylově, tak uvidíme spoustu rozdílů. (Kresta,2009)

V následujícím textu se zaměříme na oblasti, které jsou pro nás důležité k určení daných rozdílů:

1. Prostředí.
2. Vybavení.
3. Organizace hry.
4. Herní situační rozdíly.
5. Systémy hry.

3.3.1 Prostředí

Prostředí hraje při fotbalu a malých formách obrovskou roli, zatímco klasický fotbal se hraje venku na travnatém hřišti za různých teplotních podmínek, tak FIFA dává možnost zrušit utkání, pokud teplotní hranice přesáhne více než -20 stupňů celsia. Malé formy jsou na tom úplně odlišně, já se v práci zaobírám futsalem, malou kopanou a plážovým fotbalem. U prvně jmenovaného je prostředí zásadní, protože se odehrává v hale, malá kopaná se odehrává venku, ale zejména na umělých trávnicích, třetí zmiňovaný plážový fotbal je především speciální, protože se hraje většinou v teplejších podmínkách, kvůli tomu, že hráči hrají na písčitém hřišti naboso. (FAČR,2020)

3.3.2 Vybavení

Vybavení se u fotbalu, tak i u zmiňovaných třech malých formách tolik neliší, avšak i tady najdeme důležité rozdíly. Fotbal se hraje s míčem velikosti 5, dále musíte mít chrániče holení a kopačky (3 druhy – „lisovky, liso-kolíky, kolíky“), musíte mít stejný dres, šortky a stulpny jako vaši spoluhráči. Branky na fotbal jsou větší než u futsalu, malé kopané a plážového fotbalu. Futsal se hraje na rozdíl od fotbalu s míčem velikosti 4, v některých případech i 3. Jelikož se hraje futsal v hale, tak i obutí musí být odlišné, ve futsalu se mu říká „sálovky“. Oděv je stejný jako u fotbalu. Malou kopanou můžeme nejvíce ztotožnit s fotbalem, protože se hraje se stejně velkým míčem, můžete mít buď schválené „lisovky“ nebo „sálovky“ či „turfy“. Oděv se zde také neliší. Plážový fotbal je velmi speciální, protože se totiž hraje se stejně velkým míčem, ale obuv zde žádná není, hraje se na boso, oděvu chybí jen stulpny, ale dres a šortky zůstávají. (FAČR,2020)

3.3.3 Organizace hry

Organizace hry je v tomto ohledu určitě důležité zmínit, ve fotbale hrajeme s 11 hráči na každé straně, z toho jeden je brankář. Když budeme brát klasické rozestavení 4-4-2, které se nejvíce používá, tak v tomto pořadí zde máme 4 obránce, 4 záložníky a 2 útočníky. Toto je markantní rozdíl oproti malým formám. Při futsalu hraje na každé straně 4+1, 4 hráči jsou na hřišti a 1 v bráně. Když budeme brát v potaz klasické rozestavení u futsalu, které je 2-2, tak zde mizí pozice záložníka, jsou zde tedy 2 obránci a 2 útočníci, avšak není to pravidlo, záložník ve futsale může být, pokud trenér zvolí jiné rozestavení. V malé kopané je o jednoho hráče na hřišti více než u futsalu, zde se hraje systémem 5+1. Rozestavení může být podobné jako ve futsalu. U plážového fotbalu je počet hráčů stejný jako ve futsale 4+1 na každé straně hřiště. (FAČR,2020)

3.3.4 Herní a situační rozdíly

V tomto ohledu je fotbal naprosto odlišný, fotbal jako takový je o dost méně dynamičtější, je zdlouhavý, z fanouškovského hlediska často daleko méně atraktivnější než právě malé formy. Ve fotbale vidíme málo akcí jeden na jednoho, můžeme vidět spíše strategický boj dvou týmů, které jsou závislé na dobré obranné fázi, a schopný přechodový útok, který je podmíněn dobrou hrou s míčem a přesnými přihrávkami. Oproti tomu všechny tři malé formy jsou ladnější, dynamičtější, padá zde mnoho gólů, je k vidění mnoho krásných individuálních akcí a zakončení a oproti fotbalu jsou také často dramatičtější. (FAČR,2020)

3.3.5 Systémy hry

Herní systémy těchto sportovních odvětví se také liší, jak už jsem zmiňoval. Ve fotbale jsou dané pozice na hřišti, které určuje trenér, tedy brankář, obránce, záložník a útočník, zde se opravdu málokdy stane, že by si hráči vyměňovali role na hřišti, pokud nedojde k zranění a trenér nemá možnost střídat post za post anebo se mění herní systém z pohledu rozestavení, kdy přechází např. ze 4-4-2 na 3-5-2. Proto je fotbal v tomto ohledu svázaný velkou strategií a přípravou. V malých formách je tomu často naopak, kdy se obránce na nějaký moment vymění s útočníkem či záložníkem, protože hřiště jsou menší a hráči musí být všichni dobře technicky vybaveni a je zde mnoho situačních momentů, kdy právě hráči rotují pozicemi v průběhu hry. (FAČR, 2020)

3.4 Malá kopaná

V této kapitole budeme rozebírat jednu z forem, která je svojí strukturou a herním systémem nejpodobnější fotbalu. Najdeme zde historii a vznik, dále přejdeme na pravidla a v poslední fázi si nastíníme úspěchy naší reprezentace a jiné úspěšné státy v malé kopané.

3.4.1 Vznik a historie

Malá kopaná, jak už jsem zmiňoval v úvodu kapitoly, je malá forma, která má s fotbalem mnoho společného, avšak její vznik neřadíme na Britské ostrovy jako fotbal, ale nýbrž na jihoamerický kontinent, přesněji do hlavního města Uruguaye Montevidea. Dochované zdroje datují vznik malé kopané do roku 1930, kde se z něj stala velice oblíbená a populární odnož fotbalu. Do Evropy se dostal velmi krátce po jeho vzniku, a to v 60. letech 20. století, u nás se s malou kopanou setkáváme na konci 60. let minulého století. (BSMK, 2006)

Za počátek malé kopané můžeme u nás považovat dobu, kdy se určitá část hráčů začala oddělovat od velkého fotbalu a začala nastupovat k zápasům mezi sebou v počtu 5+1, 6+1 nebo 7+1. Velmi těžko se ale prokazuje moment začátku malé kopané u nás, protože se rozvíjel ve stejném momentu jako fotbal. (BSMK, 2006)

Malá kopaná byla v období druhé světové války jedna z mála šťastnějších chvil pro vězně v Terezíně, hrála se v drážďanských, hanoverských a magdeburských kasárnách, za účasti mnoha osobností ze všech uměleckých, kulturních a sportovních sektorů. Je důležité zmínit, že tato liga by nevznikla, nebýt zásahu Červeného kříže, který chtěl podporovat tyto typy akcí. Zápas se hrály v počtu 6+1 za velkého počtu diváků včetně zmiňovaných terezínských vězňů. Je samozřejmé, že výsledky nehrály žádnou roli, šlo hlavně o radost ze samotné hry a často zde lidé přicházeli na lepší myšlenky a nemuseli myslet na šílené činy této doby, když tento sport mohli sledovat. Docházelo také k časté obměně všech týmu z důvodu velké úmrtnosti ve vyhlazovacích táborech, proto se týmy častokrát spojovaly. (Kassal, 2018; Poláček, 2012)

Koncem 60. let 20. století začíná být malá kopaná v oblibě kvůli své jednoduchosti, protože se dala hrát takřka kdekoliv. Začíná se hrát v různých koutech republiky a popularita malé kopané také vzrostla, když v tomto momentě začínají vznikat tzv. „Trampské ligy“. Jak se tento sport postupem času vyvíjel, tak začínají vznikat i ligy ve městech, za nejstarší ligu u nás můžeme asi považovat tu nejrozšířenější a nejznámější ligu dodnes a tou je Hanspaulská

liga v malé kopané, která se hraje především v Praze a vznikla roku 1971. Dále vznikaly také ligy i v jiných městech, např. v Olomouci, Kladně či Příbrami. (BSMK,2006)

Čím dál více vznikaly další městské ligy a popularita začíná pronikat i na vesnice, kde zdejší občané tento sport hráli také, ale za nějaký čas přišla myšlenka zorganizovat turnaj v republikovém měřítku, v tehdejší ČSSR. Bylo nutkání zjistit, který tým je nejlepší, a proto v roce 1980 vzniká Pohár mistrů městských lig (PMML), kdy se vítězové městské ligy utkali v turnajové podobě. (BSMK, 2006)

Za socialismu se malá kopaná formovala pod Svazem socialistické mládeže (SSM), v tu chvíli to pro tento sport byla nejjednodušší varianta z pohledu organizace a možnosti rozvoje.

V důsledku revoluce se nachází malá kopaná v menším útlumu, vzniká totiž halový fotbal, který je mezinárodně uznáván pod pojmem futsal. Organizace malé kopané měla nápad hrát systémem podzim, jaro, kdy se logicky dalo hrát za lepších podmínek. Proto se v zimě přesouvali hráči do hal, kde byly znatelné teplotní rozdíly oproti hře venku, ale vznikl zde problém, a to velikost vnitřních hřišť, byla prostě malá na systém a pravidla, kterými se řídila malá kopaná. Kvůli tomu se přistoupilo ke změně hráčů v poli, a to na 4+1 s tím, že v hale se hrálo i s menším míčem, který měl i jiný odskok. V tomto ohledu je důležité zmínit, že malá kopaná je zastřešovaná pod hlavičkou Asociace malého fotbalu České republiky (AMF ČR) a futsal pod Fotbalovou asociací České republiky (FAČR). (BSMK,2006)

Malá kopaná procházela po roce 1989 mnoha změnami, kdy proběhla Sametová revoluce, mělo to dopad společenský, ale i finanční. V tento moment se od malé kopané oddělil futsal, který si založil svoji republikovou soutěž. Malá kopaná však zůstala u svého původního systému oblastních lig s jedním velkým turnajem, dříve zmiňovaným Pohárem mistrů městských lig. (BSMK, 2006)

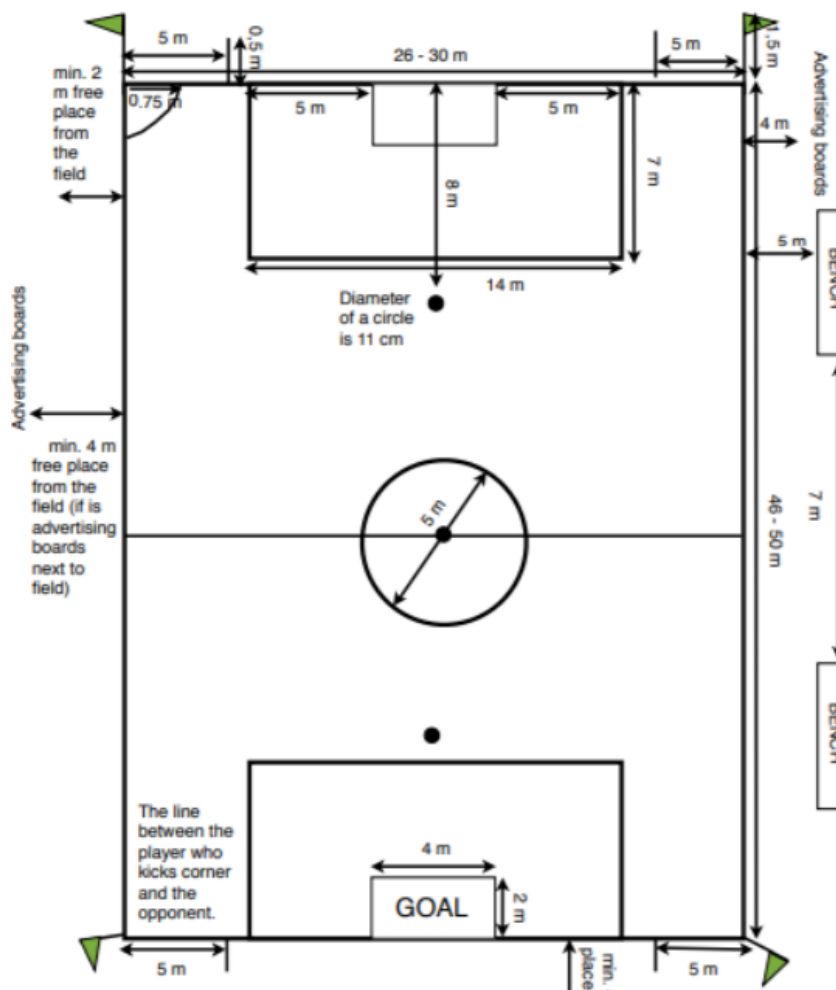
Až po rozpadu ČSSR vzniká první samostatné Mistrovství republiky v malé kopané konané v roce 2006, šanci zúčastnit se měli možnost jen vítězové nejvyšších lig daných oblastních svazů pod hlavičkou AMF ČR. V tento rok vzniká i další pohárový turnaj, který nesl jméno Pohár vítězů pohárů, který hráli jen vítězové oblastních pohárů jednotlivých svazů. Pořádající oblastní svaz, který byl zvolen AMF měl na starosti celé konání tohoto poháru. Dalších mnoho let se na tomto systému nic neměnilo, až v roce 2016 se tyto dva poháry spojily a vznikl tak Národní pohár v malé kopané. Tohoto poháru se mohli zúčastnit jen vítězové oblastních prvních lig a vítězové oblastního ligového poháru. Vítěz poté směřuje do evropské soutěže, která nese jméno Liga mistrů a reprezentuje zde Českou republiku. (AMF, 2020)

3.4.2 Pravidla

Hrací plocha

Hřiště na malou kopanou má tvar obdélníku, je tedy pravoúhlé a povrch hřiště tvoří buď přírodní trávník, umělý trávník, anebo mix těchto dvou, ale záleží na jednotlivých oblastech AMF, jestli to povolují. Povrch hřiště je výhradně zelený a ohraničený většinou bílými lajnami nebo odlišnou barvou, než je zelená. Hřiště je vždy rozděleno na dvě poloviny, kdy jsou odděleny středovou čarou, hřiště je odděleno dvěma pomezními lajnami, které jsou po stranách, a dvěma brankovými, které jsou za brankou. Délka pomezní lajny je minimálně 46 m až 50 m, což je maximální hranice pro délku těchto čar. Branková lajna má rozměry od 26 m do 30 m. V polovině středové čáry nalezneme značku, na které se rozehrává tzv. „výkop“, přičemž okolo dané značky se nachází středový kruh, který má poloměr 5 m. Před každou brankou se nachází pokutové území, kde brankář může odehrát nebo chytit balon rukou. Toto území je ohraničeno, 5 m od branky jsou dvě čáry kolmo k čáře brankové, které měří 7 m a na konci jsou spojeny čarou rovnoběžně s čarou brankovou, která má velikost 14 m. Rohy hřiště, ze kterých se kope rohový kop, jsou označené praporkem. Na každé polovině se také nachází značka pokutového kopu, která je od branky vzdálena 7.5 m od čáry brankové a je na ni kolmá. Branky jsou skládány ze dvou svislých tyčí, vzdálených od sebe 4 m a jsou spojeny tzv. „břevnem“, které měří od země 2 m. Branka obsahuje taky síť uvnitř branky, která musí být správně napnutá, aby o ni brankář nemohl špatně zavadit či zakopnout, aby nebylo ohroženo jeho zdraví. (WMF, 2018)

Obrázek 1 – Rozměry herní plochy v malé kopané

Zdroj: WMF,2018

Hráči

V zápase malé kopané proti sobě hrají dva týmy, kdy na hrací ploše může být maximálně 6 hráčů, tedy 5 v poli a jeden v bráně. Hráči obou celků musí být zapsáni do zápisu o utkání, které se píše před samotným startem a odevzdává se rozhodčímu, pokud tým nemá více než 4 hráče, tak se zápas nemůže uskutečnit. Každý tým má možnost střídání, střídání se může neomezeně v průběhu hry, pravidla neomezují střídání na to, jestli je hra přerušena nebo v chodu. Hráč, který je střídán, se musí vyměnit s hráčem z lavičky tehdy, kdy se dostaví do tzv. substituční zóny a překročí pomezí čáru. Hráč, který střídá z lavičky, nastupuje v momentě, kdy hráč z pole opustí herní plochu. Na lavičce každého týmu může být maximálně 9 hráčů. V každém týmu je také hráč, který je zapsán v zápisu o utkání jako kapitán mužstva, není to žádné výhradně důležité postavení vzhledem k pravomocem na hřišti, ale může se dotázat rozhodčího na nejasnost verdiktu a je zodpovědný za chování svých spoluhráčů na hřišti. (WMF, 2018)

Výstroj hráčů

Každý hráč, který nastoupí do zápasu, musí mít dres, šortky, stulpny, a to v jednotných barvách jaké má celý tým. Všechny náramky, řetízky a podobné šperky musí být před zápasem sundány, je to z důvodu, aby neohrozil ostatní hráče na zdraví. K tomu musí mít hráč chrániče holení a obuv, která je povolena dle pravidel. Můžou to být např. „sálovky“, turfy nebo kopačky typu „lisovky“. Každý tým musí mít odlišně barevné dresy, pokud je barva shodná, jsou při zápasech přítomny „rozlišováky“. Oba brankáři navíc musí mít jinou barvu dresu než spoluhráči a protihráči. Brankář má také možnost nastoupit v teplácích. Další pomůcky, které hráči nosí kvůli své ochraně, jako např. chrániče loktů atd... jsou povoleny. (WMF, 2018)

Míč

Zápasy v malé kopané se hrají míčem velikosti 5, který má obvod 68-70 cm, váží 410-450 gramů a je nafouknut na 0,6-1,1 atmosféry. Při utkání musí být k dispozici více míčů, kdyby došlo k jeho poškození či zakopnutí. (WMF, 2018)

Rozhodčí

Rozhodčí má v zápase za úkol řídit hru podle ustanovených pravidel. Hráči musí respektovat jeho rozhodnutí. Pokud se hráči proviní faulem nebo nedisciplinovaným chováním, může rozhodčí udělit žlutou a červenou kartu. Má na starosti také měření času, nastavování výhody pro obě mužstva, tato výhoda je udělena v momentu, kdy se hráč proviní faulem, ale hráč, který je faulován, pokračuje dál v pohybu, pokud mu seberou do několika sekund míč, rozhodčí vrátí míč ve prospěch faulovaného týmu na místo přestupku, kde rozehrávají volný kop. Rozhodčí může přerušit hru, pokud je hráč vážně zraněn, když zranění není vážné, hra pokračuje dál, při přerušení může hru pozdržet, pokud není hráč schopen hry. Hráč nemůže být ošetřován na hrací ploše, ale mimo ni. Když ale hráč krvácí, musí se nechat ošetřit tak, aby bylo krvácení zastaveno, hráč nesmí mít na dresu krev. Po jeho ošetření se musí dotázat hlavního rozhodčího, jestli může zpět do hry. Rozhodčí je vybaven hodinkami, píšťalkou, žlutou a červenou kartou, zápisníkem, do kterého si zapisuje střelce branek, potrestané hráče a jiné informace důležité k průběhu hry. V zápase může být jmenováno více rozhodčích, většinou jeden hlavní a 2-3 asistenti, kteří pomáhají hlavnímu řídit chod hry. Dva rozhodčí bývají na pomezích čarách, kde mají lepší výhled ohledně situací na hřišti a kontrolují také vybavení hráčů. Asistenti mohou kdykoliv upozornit hlavního rozhodčího o nepřizpůsobivém chování a ten má hlavní slovo. (WMF, 2018)

Systém a doba hry

Malá kopaná se hraje podobným systémem jako fotbal, doba hry je stanovená na 50 minut, tzn. že půlka hry trvá 25 minut, poločasová přestávka trvá 10 minut. Rozhodčí může nastavit na konci každé půlky nějaký čas navíc z důvodu zdržování, ošetření hráčů či nespportovního chování. V každém poločase začíná hra výkopem, v úvodu má výkop družstvo, které vyhrálo los a zvolí si výkop nebo stranu hřiště, kde chce začínat. Při každé vstřelené brance začíná mužstvo, které branku obdrželo, výkopem. V průběhu hry se mohou zahrávat tzv. volné kopy (přímé, nepřímé), dále jsou zde zahrávány rohové kopy, vhazování či výkopy brankáře. Tým, který vstřelí více gólů, tak vyhrává zápas s tím, že může dojít k nerozhodnému stavu, v některých soutěžích se poté kopou pokutové kopy, aby se rozhodlo o vítězi, častější však bývá dělení bodů, kdy každý tým dostává po 1 bodu do tabulky. Při výhře jsou to body 3. Je důležité také zmínit, že pokud hráč dostane žlutou kartu za určitý přestupek, nazýváme to napomenutím, při dvou žlutých kartách následuje karta červená a vyloučení ze zápasu, hráč může dostat červenou kartu také tehdy, kdy se vážně proviní proti pravidlům, např. těžký faul, nespportovní chování nebo napadení. (WMF, 2018)

3.4.3 Kluby a reprezentace

V malé kopané je spousta klubů, protože je to většinou bráno jako amatérský sport, ale určitě si tuhle vizitku nezaslouží, protože české kluby a reprezentace dosahují velmi solidních výsledků. Mezi nejtradičnější týmy u nás počítáme kluby z větších měst – Plzeň, Brno, pražské kluby, jako např. Staropramen Praha, SC Koráb Praha, ale nejvyšší soutěž hrají i města jako Most, Příbram, Kolín. Naše reprezentace patří mezi špičku týmů na světě, z posledních 5 Mistrovství Evropy (ME) se vždy umístili do 5. místa. Na ME v roce 2017 konaném u nás obsadili 2. místo a rok poté na Ukrajině dokonce vyhráli. V posledním Mistrovství světa (MS) v Austrálii ČR obsadilo 5. místo, ale v roce 2017 v Tunisu Češi nenašli konkurenci a celý turnaj vyhráli. Naše reprezentace do 21 let poslední domácí MS vyhrála a na ME v roce 2016 získala „lvíčata“ také zlaté medaile. Mezi absolutní špičku v Evropě můžeme řadit Rumunsko, které ovládlo za sebou 6x ME, Chorvatsko či Slovensko. Na mezinárodní scéně je těžké posuzovat nějakou rivalitu, protože se každé MS mění pořadí, ale za úspěšné národy můžeme považovat Mexiko, USA nebo Brazílii. (AMF,2020)

3.5 Futsal

V této části nalezneme vše podstatné o druhé malé formě fotbalu, kdy se budeme zabývat stejně jako u malé kopané historií a vznikem, pravidly a reprezentačními úspěchy či jinými úspěšnými státy ve futsalu.

Charakteristika futsalu

„Futsal FIFA je sportovní kolektivní hra brankového typu. Cílem každého ze dvou družstev, které proti sobě v utkání nastupují, je dosáhnout společným předmětem, tj. míčem, branky (gólu) podle pravidel. Družstvo, které dá více branek je vítězem“ (Kresta 2009, str. 8)

3.5.1 Vznik a historie

Na začátek tohoto podtématu je důležité zmínit fakt, že malé formy, jako malá kopaná, plážový fotbal a jiná odvětví, co vznikly vedle fotbalu, mají v historii hodně společného, zejména v té světové.

Počátek futsalu můžeme datovat tedy stejně jako ostatní malé formy, je to rok 1930 v uruguayské metropoli, Montevideu, kde zdejší učitel tělesné výchovy Juan Carlos Ceriani, který dostal tato sportovní odvětví do povědomí všech ostatních lidí, tak poté sepisuje první pravidla sálového fotbalu, která upravovala samotnou podstatu hry. V tu dobu se hrálo s míčem, podobným ženskému míči na házenou, který špatně odskakoval a jeho dopady byly velmi utlumené. Je zajímavé, že k těmto menším variantám fotbalu inklinovaly dnešní legendy světového fotbalu, jako Pelé, Zico nebo o něco mladší Ronaldo, Ronaldinho, Kaká a mnoho dalších talentů z Jižní Ameriky. Komentovali to tím, že zde mohou více rozvinout souboj jeden na jednoho a že si zdokonalili své držení balonu. Stejně jako u malé kopané, tak i Futsal se začal v Evropě prosazovat v 60. letech 20. století, kde tyto formy byly oblíbené, protože samotná hra nepotřebovala tolik hráčů jako fotbal. Futsal a jiným formám se v této době také říká „pláckové“ sporty. (Kresta, 2009)

Organizace FIFUSA (Světová federace sálového fotbalu) vznikla v roce 1971 v brazilském městě Sao Paulu. Prvním prezidentem této organizace byl Joao Havelange, který poté dlouhá léta působil u organizace FIFA, a dokonce byl i jejím prezidentem. Zajímavé je, že poté Havelange sálový fotbal odsuzoval a měl k němu velké výtky, když se sálový fotbal dostal do Evropy a začalo se k němu přihlašovat mnoho států, např. Španělsko, Nizozemsko, Itálie a byli jsme mezi nimi také my v tu dobu Československo. FIFA si byla vědoma, že se začne

sport velice rozvíjet, začalo by přibývat nových hal, a to by se FIFA rozhodně nelíbilo, proto začali mluvit o jakémsi počínajícím ohrožení fotbalové rodiny. (Kresta, 2009)

Po těchto událostech se tehdejší prezident FIFUSA Januario d'Alesio ohradil vůči FIFA a vyšel s vyjádřením, že sálový fotbal je samostatným sportovním odvětvím. Spory mezi těmito dvěma organizacemi postupně rostly, nejprve FIFUSA odmítla účast na zasedání FIFA se všemi významnými spolky či organizacemi, které se zabývají malými formami a poté tento spor vyústil na MS v sálové kopané v Austrálii v roce 1988, kdy FIFA vydala rozhodnutí o distancování se od sálového fotbalu všech národních fotbalových federací. Pokud by toto rozhodnutí nedodrželi, hrozily by obrovské sankce. FIFUSA přímo reagovala s tím, že sálovému fotbalu nikdo nemůže brát právo na existenci, protože je to samostatný sport. Toto vyjádření dostalo velkou podporu ve světě, proto FIFA ihned v roce 1988 reaguje s vydáním nových oficiálních pravidel pro malý fotbal, kdy národní federace měly samostatně organizovat tyto soutěže podle daných pravidel. Postupem času síla FIFA rostla a je logické, že chtěla mít pod sebou i organizace FIFUSA, ale ta na svém kongresu v roce 1989 společnou integraci odmítla. FIFA pro tento sport začala používat termín futsal, ale až v roce 1995, kdy se vedly spory o název daného sportu. Tento název odvozujeme od portugalského spojení „Futebol de Salao“, v překladu „Fotbal v hale“. (Kresta, 2009)

Historie futsalu je u nás je spojena s malou kopanou, z které se později futsal jako samostatné sportovní odvětví odtrhl. Můžeme tedy malou kopanou nazvat jako největšího předchůdce futsalu v České republice. V 60. a 70. letech se u nás hrál sálový fotbal a malá kopaná, tehdy byl sálový fotbal pod Svazem socialistické mládeže, aby se mohl dále rozvíjet. V 80. letech dochází k razantnímu rozvoji malého fotbalu, kdy se odehrálo první utkání mezi ČSSR a Itálií, což těmto malým formám velmi prospělo, dostaly se totiž do povědomí spousty lidí. V roce 1989, kdy padl komunistický režim, došlo k dynamickému rozvoji sportu jako takového a zároveň i malých forem fotbalu, futsal nabýval na popularitě a dostával se do popředí malých forem, co se týče popularity. (Kresta, 2009)

V současnosti futsal FIFA je pod samostatnou organizací, a to pod Svazem futsalu (ČMFS), je to jediný fotbalový sport u nás, který se hraje s pěti hráči, a to venku i v halách. Dnes zastřešuje tento svaz přes 2000 klubů a přes 46 000 hráčů. V ČR se ve futsale hrají dvě ligy, a to První celostátní liga a Druhá celostátní liga, která je rozdělena na dvě skupiny, dále je futsal rozčleněn na divizní soutěže, krajské přebory, okresní přebory a také třídy v daných okresech. Jelikož futsal oproti malé kopané má celostátní soutěž, tak mistrem ČR se stává

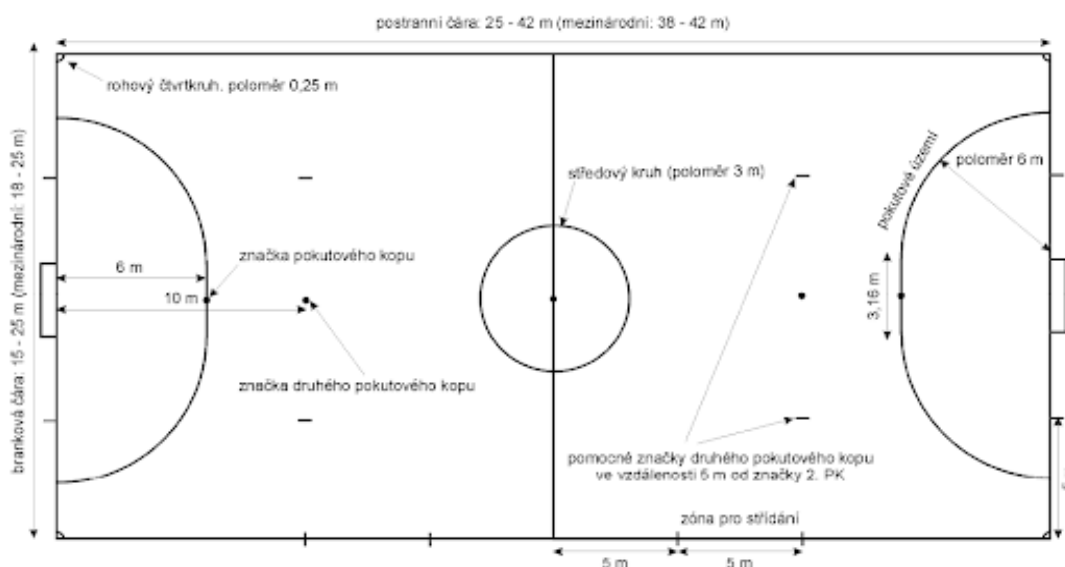
vítěz první ligy. Dnes má futsal také obrovské zastoupení na školách. Na základních a středních školách můžeme hovořit o celostátním zájmu v tom smyslu, že se školy utkávají mezi sebou, a to celorepublikově. Na vysokých školách, ale existuje jak celorepubliková, tak i světová soutěž. Futsal má své zastoupení na každoročních akademických hrách. Je důležité zmínit, že na těchto hrách mohou soutěžit jen hráči z daných škol. Na mezinárodních soutěžích jsou nadále družstva, do kterých jsou vybíráni studenti podle svých herních předpokladů, ti pak dále reprezentují ČR na různých mistrovstvích či pohárech. (Kresta, 2009)

3.5.2 Pravidla

Hrací plocha

Futsal se hraje především v halách, kde to bývají nejvyšší soutěže, povrch by měl být nejlépe ze dřeva nebo z umělého materiálu, důležité je, aby byl v souladu s pravidly. Někdy může být výjimka, kdy hrací plocha může být z umělé trávy, ale to pouze při vážných důvodech a je určena jen pro domácí soutěže. Hřiště je obdélníkového tvaru a musí být ohraničeno čarami, které mají odlišnou barvu od hrací plochy. Zápas se také může hrát v halách, které jsou multifunkční, zde je povoleno hrát jen v případě, že čáry na futsal jsou prokazatelně viditelné a hráči je odliší od ostatních čar. Hřiště ohraničují 4 čáry, dvě postranní čáry, které mají velikost 25–42 m u nás a na mezinárodních hřištích 38–42 m, poté jsou dvě čáry za brankami, které mají 15–25 m u nás a 18–25 m mezinárodně. Hřiště je rozděleno na dvě poloviny, v prostředku postranních čar vede středová čára, tvořící hranice mezi jednotlivými polovinami. V polovině středové čáry je značka, z které se rozehrává výkop, tato značka je obklopena středovým kruhem o poloměru 3 m. Na každé polovině je pokutové území, vyznačené čtvrtkruhem. V každém pokutovém území je vyznačena značka, z které se střílí pokutový kop, tato značka je 6 m od středu mezi brankovými tyčemi. Na každé straně je branka, ta musí být ve středu brankové čáry. Branka na futsal se skládá ze dvou tyčí, které mezi sebou mají 3 m a na konci je spojena tzv. břevnovou tyčí, která je vzdálená 2 m od spodního břevnového okraje k zemi. Každá branka má taky brankovou síť, která musí být správně napnutá, aby nedošlo k zaháknutí či zakopnutí. Každý roh v tomto hřišti je označen rohovým územím, z kterého se kope rohový kop, toto území je ohraničeno čtvrtkruhem o poloměru 25 cm. (FAČR, 2020)

Obrázek 2 – Rozměry hrací plochy ve futsalu

Zdroj: Staroblansko.cz

Hráči

V utkání ve futsale proti sobě stojí dva týmy, které mají na hřišti každý 5 hráčů, z toho jeden je brankář, tedy systém 4+1. Všichni hráči, kteří se chtějí zapojit do utkání, musí být uvedeni v zápise před utkáním, zápis má u sebe rozhodčí. Zápas nemůže být zahájen, pokud tým nemá aspoň 3 hráče. Při utkání mohou týmy neomezeně střídat, ale na lavičce náhradníků může být maximálně 9 hráčů. Střídání může být provedeno kdykoliv v průběhu hry, ale hráč musí střídat ve vymezené zóně pro střídání, kdy hráč, co je na hřišti, přejde pomezní čáru a v tu dobu jde do hry hráč z lavičky. Každý tým má také na hřišti svého kapitána, a ten má stejné pravomoci jako kapitán u malé kopané. (FAČR,2020)

Výstroj hráčů

Hráči, kteří se zúčastní hry, musí mít dres, šortky, stulpny, ty musí být v barvách týmu, za který hrají. Dále výstroj obsahuje správnou obuv, „sálovky“, pokud se hraje v hale. Na umělém povrchu „lisovky“ či jiné povolené obutí. Stejně jako u malé kopané i ve futsalu nesmíte mít při hře žádné šperky. Hráči pro svoji ochranu používají různé typy chráničů, v poli využívají chrániče holení, brankář má oproti tomu loketní chrániče a rukavice, navíc může ještě hrát v teplácích. (FAČR, 2020)

Míč

Míč pro futsalové utkání musí být kulatý a vyrobený z materiálu schváleného svazem. Jeho obvod je stanoven na 62 až 64 cm. Je nafouknut od 0,6 do 0,9 atmosféry a jeho hmotnost činí 400 až 440 g. (FAČR, 2020)

Rozhodčí

Utkání řídí dva rozhodčí, kteří mají veškerou pravomoc uplatnit schválená pravidla futsalu. Oba rozhodčí mají určité povinnosti od začátku utkání, kdy zkontrolují zápis utkání, poté následuje výkop, v průběhu hry má také jeden z rozhodčích časomíru (stopky, hodinky) a sleduje čas. K jejich vybavení také patří žlutá a červená karta. Žlutá karta je jakési napomenutí, ale při červené kartě je hráč vyloučen, ta může být udělena např. za nesportovní chování nebo hrubý faul. Pokud hráč dostane červenou kartu, musí okamžitě opustit hřiště a jeho tým hraje 2 minuty v oslabení, pokud dostanou branku, může jeden z náhradníků doplnit mužstvo. Rozhodčí mohou také hru kdykoliv přerušit, když je např. zraněn hráč, který potřebuje ošetřit. K těmto dvěma rozhodčím mohou být delegováni v některých případech ještě asistent, ten je postavený mimo hřiště u středové čáry, a poté časoměřič, který hlídá jen čas. (FAČR, 2020)

Doba hry

Futsal se oproti malé kopané hraje na čistý čas, to znamená, že kdykoliv utkání přeruší rozhodčí nebo je míč mimo hrací plochu, je čas zastavován. Utkání se hraje systémem 2 x 20 min, tedy na dva poločasy, kdy je mezi nimi pauza maximálně 15 min. K tomu si může každý tým vzít na 1 minutu oddechový čas, v každém poločase 1x. Hra se může ještě prodloužit, to se stane jen za nerozhodného výsledku, kdy je potřeba znát vítěze, prodloužení se hraje 2 x 5 minut. Utkání vždy začíná výkopem ze středové značky, tento výkop se opakuje oba poločasy, prostřídají se ale týmy. Výkop je prováděn také tehdy, kdy dostane jeden z týmů branku, v tomto případě vždy rozehrává tým, který branku inkasoval. Branku lze v průběhu zápasu dosáhnout také jinak než v průběhu hry. Těmto situacím říkáme volné kopy (přímý a nepřímý) a také pokutový. Utkání může skončit buď výhrou či prohrou, remízou anebo výhrou v prodloužení či na penalty. (FAČR, 2020)

3.5.3 Kluby a reprezentace

Futsal je u nás rozčleněn na dvě nejvyšší soutěže a poté nižší divizní, krajské a okresní celky. Nejvyšší soutěž se jmenuje 1. FUTSAL liga, hraje ji 12 týmů z celé republiky. Mezi nejúspěšnější kluby řadíme bez pochyby FK Chrudim, která dokázala ovládnout tuto soutěž

15x, z toho 14 titulů vyhráli v řadě. Mezi další známé týmy můžeme určitě řadit pražskou Spartu a Slávii anebo FK Svarog Teplice. Mezi světové velikány tohoto sportu řadíme většinou latinskoamerické státy, Brazílie jako jeden z neúspěšnějších národů v tomto sportu vyhrála Mistrovství světa (MS) 5X, poté k nim můžeme řadit národy z jižní Evropy, např. Španělsko či Itálii. Naše reprezentace na mezinárodních soutěžích nemá velké úspěchy, ale na Mistrovství Evropy jsme v roce 2010 vybojovali bronzové medaile, což byl pro ČR velký úspěch v porovnání s evropskou špičkou. (FAČR, 2020)

3.6 Plážový fotbal

Poslední malou formou, které se v mé práci věnuji, je plážový fotbal, patřící k jedné z nejmladších forem fotbalu. Dozvíme se zde důležité poznatky z historie a jeho vzniku, dále si rozebereme pravidla tohoto sportu a zaměříme se na nejznámější kluby a úspěchy naší reprezentace.

3.6.1 Vznik a historie

Historie plážového fotbalu či kopané se začala psát na slunných a písčitých plážích v Brazílii. Jelikož se v Brazílii hraje dodnes fotbal skoro všude, kde jsou k tomu podmínky, tak je logické, že tento sport vznikl právě zde, a to konkrétně na jedné z nejslavnějších pláží na světě, Copacabana. Tento sport zdobila v tu dobu vášeň a láska k míči, proto se sport hrál hlavně pro radost, ale to nic nemění na tom, že zde vznikl jeden z nejkrásnějších sportů, kvůli nádherným trikům, individuálním akcím a dynamice se tento sport začíná vrývat do srdcí fanoušků fotbalu. (Beachsoccer.com, 2020)

Je pochopitelné, že se tento sport hrával hodně často a je těžké určit, kdy se přesně tato malá forma začala hrát, podle vícero zdrojů se ale oficiální podoba plážového fotbalu začala hrát v 90. letech 20. století, ale podle dochovaných zdrojů víme, že se plážový fotbal hrál už o dost dříve. V 90. letech se také uskutečnil první turnaj, který se odehrál v USA na miamských plážích, tohoto turnaje se zúčastnily 4 státy, a to USA, Argentina, Itálie a Brazílie. Tento turnaj měl ve Spojených státech takový úspěch, že se v roce 1995 odehrálo první Mistrovství světa v plážovém fotbale, které vyhrála favorizovaná Brazílie. V tu dobu neměla moc velkou konkurenci. V důsledku těchto událostí došlo ke vzniku nové organizace, zastřešující podobné turnaje na různých kontinentech, aby se plážový fotbal dostal do povědomí celého světa. Tato organizace nesla název Pro Beach Soccer Tour. Vznikla v roce 1996 a bylo to tzv. turné plážového fotbalu po světě. V roce 1998 vzniklo obdobné turné v Evropě, European Pro Beach Soccer league, které mělo stejně velký úspěch jako jeho světová verze. (Dunmore, 2011)

Jelikož se z plážového fotbalu stával plnohodnotný sport, tak vznikla řada diskusí o tom kdo bude tento sport celosvětově zastupovat a starat se o všechny jeho náležitosti. Tím se stala organizace Beach Soccer Worldwide. (Táborský, 2004)

„Beach Soccer Worldwide se stala v roce 2001 zastřešující mezinárodní organizací. Pořádá MS a zodpovídá rovněž za světové exhibiční turnaje (Pro Beach Soccer Tour) a za americkou

(America's league) i evropskou ligu plážového fotbalu (European Pro Beach Soccer League – EPBSL).“ (Táborský 2004, s. 115)

V České republice patří plážový fotbal do kategorie amatérského fotbalu, v dnešní době je to u nás stále velmi mladý sport, jehož základna není moc velká. Proto o historii tohoto sportu u nás není tolik informací jako v té světové. V České republice plážový fotbal spadá pod Fotbalovou asociaci České republiky, která ho právě řadí mezi neprofesionální sport. O všechny náležitosti jako liga, reprezentace, mládež apod. se stará odborná subkomise plážového fotbalu. (Beachsoccer.cz, 2020)

V roce 2013 dostal plážový fotbal velké privilegium, když se dostal mezi sporty 1. Evropských olympijských her, které se konaly v roce 2015 v hlavním městě Ázerbájdžánu. Toto je velký moment v historii plážového fotbalu. (Hašek, 2015)

3.6.2 Pravidla

Hrací plocha

Hrací plocha pro tento sport je velmi specifická, protože se hraje na písku, písek musí být velmi dobře upraven, a hlavně zbaven všech nežádoucích elementů, aby se hráči nemohli zranit. Hřiště má stejně jako předchozí dvě malé formy obdélníkový tvar, který ohraničují 4 čáry, 2 postranní a 2 brankové. Postranní čáry jsou dlouhé 35-37 m a brankové čáry měří 26-28 m. Čáry nejsou vyznačeny stejně jako u jiných fotbalových her, v tomto sportu jsou čáry vyrobeny z materiálu, který není pro hráče a hru samotnou nějak škodlivý. Při výrobě mají modrou barvu, která je na písčitém podkladu dobře vidět. Důležitou podmínkou je také to, že písek musí mít na mezinárodní úrovni hloubku aspoň 40 cm. V tomto sportu se dále nevyznačují určitá území čarami, ale praporky. Na každé straně je vyznačeno pokutové území dvěma žlutými praporky. Jsou vzdáleny 9 m od brankové čáry a platí na celé úrovni hřiště. Na každé straně v prostředku brankové čáry jsou umístěny branky, které jsou oproti jiným malým formám a fotbalu specifičtější. Branka je 5,5 m široká a 2,2 m vysoká, zajímavé také je, že zde má branka i pravidlo na hloubku v písku, a to je 1,5 m, proto také zde chybí uvnitř branky branková čára. Půlka hřiště je stejně jako pokutové území vyznačena praporky, ale červenými. Rohy hřiště jsou označeny stejně jako půlka stejnými praporky, z vyznačených míst se poté rozehrávají rohové kopy. Důležité je zmínit, že značky, jako např. středová, pokutová nebo jiné, jsou právě ve středu daných praporků a jsou vyznačeny. (Beachsoccer.com, 2020)

tady má každé mužstvo svého kapitána, zodpovědného za chování ostatních spoluhráčů na hrací ploše. (Beachsoccer.com, 2020)

Výstroj hráčů

Výstroj hráčů u plážového fotbalu není složitá, jelikož hráči musí mít jen dres a šortky, avšak dres musí být stejné barvy jako ostatní hráči v týmu, stejně tak i šortky. Hráči hrají na boso, jakákoliv obuv je zakázána, jsou povoleny různé druhy „tejpů“, avšak nesmí pokrýt celý povrch chodidla. Brankář má jinou barvu dresu než ostatní hráči, aby byl rozeznán. Jakékoliv šperky jsou jako u všech ostatních malých forem zakázány, z důvodu zranění.

(Beachsoccer.com, 2020)

Míč

Míč je u tohoto odvětví speciální, je totiž vyroben z materiálu, který je obměkčený, kvůli tomu, že hráči hrají na boso. Je kulatý a má poloměr 68-70 cm. Míč je nafouknutý na 0,4 až 0,6 atmosféry a váží od 400 do 440 gramů. Míč může být různobarevný, žádná ustálená barva zde nefiguruje. (Beachsoccer.com, 2020)

Rozhodčí

U zápasu plážového fotbalu jsou přítomni dva rozhodčí, kteří mají plnou moc posuzovat průběh hry podle pravidel. Tito dva rozhodčí řídí hru od začátku zápasu po jeho skončení. Rozhodčí mohou kdykoliv přerušit hru, když je hráč zraněn a potřebuje ošetřit, přeruší hru, když jsou špatné podmínky pro vývoj hry. Mají k dispozici také žlutou a červenou kartu. Žlutá karta v plážovém fotbale znamená napomenutí, při obdržení druhé žluté následuje červená karta, hráč, který obdrží červenou kartu napřímo nebo po sčítání žlutých karet, je vyloučen a tým jde na 2 minuty do oslabení, zároveň tento hráč nemůže znovu pokračovat ve hře, ale může být vystřídán po uplynutí trestu hráčem z lavičky. Rozhodčí dále určují, jaký tým bude kopat rohový kop, volný kop a penaltový kop, vhazování a hlásí branky. Začátek, konec první poloviny a úplný konec zápasu rozhodčí ukončí nebo začne hvizdem. Vybavení rozhodčích obsahuje žlutou a červenou kartu, časomíru (hodinky, stopky), zápis o utkání, kam zapisují osobní tresty, střelce branek a další momenty, které se v utkání stanou.

(Beachsoccer.com, 2020)

Doba hry

Celkové utkání v plážovém fotbale trvá 36 minut, oproti ostatním fotbalovým hrám není rozdělen na dvě poloviny, ale na tři třetiny po 12 minutách. Mezi třetinami jsou vždy tříminutové přestávky. Zápas je možné ukončit výhrou či prohrou, a pokud je stav po základní

hrací době nerozhodný, tak následuje prodloužení, které trvá 3 minuty a je hráno systémem „golden goal“ (zlatý gól), to znamená, že pokud jeden z týmů dá branku, tak zápas končí, avšak pokud ani v prodloužení nepadne branka, následují po krátké pauze pokutové kopy, kde se už určí vítěz. Plážový fotbal je dynamický a jsou zde viděny krásné individuální momenty, nejoblíbenějším kopem jsou zde tzv. „nůžky“. Pokud je vstřelena branka, vždy se znovu provádí výkop na polovině hřiště, rozehrává ho tým, který branku inkasoval. Sportovní odvětví tohoto typu je oproti jiným formám či samotnému fotbalu jiné, hra není tolikrát přerušována rozhodčím, aby byla plynulá, avšak pokud je to nutné, vždy zakročí rozhodčí. (Rohr a Günter, 2006)

3.6.3 Kluby a Reprezentace

Plážový fotbal u nás hrají týmy první ligu od roku 2009, v roce 2012 byla přejmenována na Superligu plážového fotbalu, je to jediné sportovní odvětví fotbalu, kde nejvyšší soutěž u nás hrají i týmy ze Slovenska. K nejtradičnějším klubům u nás patří hlavně týmy z Prahy, mezi kterými najdeme např. BS Bohemians Praha, BS Slavia Praha, BS Dukla Praha či BS Ladronka Praha, ovšem mezi známé týmy u nás řadíme i BS Morgan Commando Teplice nebo BS Villagers Uherské Hradiště, jediným týmem Slovenka v první lize je BS ViOn Slovakia. Svoji soutěž mají i ženy, které ovšem mají ve své lize pouze 4 týmy. Nejvyšší soutěž se hraje systémem každý s každým a první 4 týmy postupují do „Final four“ (poslední čtyřka), kde se utkají v semifinále, finále a zápas o 3. místo. Mezi nejúspěšnější země a absolutní špičku plážového fotbalu patří Brazílie, která ovládla Mistrovství světa (MS) 14x a je dominantním národem tohoto sportu, další úspěšné země jako Portugalsko, Rusko a Francie dohromady nasbíraly pouhých 5 zlatých medailí, což je oproti gigantovi jako je Brazílie v podstatě nic. Český národní tým si bohužel nevede moc dobře, ještě nikdy se nezúčastnil MS, ale pouhých kvalifikací. Nejbližší tomu byla ČR v roce 2008, kdy však národní tým podlehl Španělům. (Beachsoccer.cz, 2020)

3.7 Fotbalové ikony v malých formách fotbalu

V tomto úseku si povíme, které fotbalové ikony v minulosti a dnes hrály na vrcholové úrovni fotbal a setkaly se s malými formami jak v počátcích kariéry nebo po konci kariéry, ale najdeme zde i takové hráče, kteří hráli fotbal i jednu z malých forem vrcholově ve stejnou dobu.

3.7.1 Mezinárodní osobnosti

V dnešní době je sen každého hráče fotbalu hrát na nejvyšší úrovni s těmi nejlepšími hráči a jejich idoly, ale zajímavé je to, že spousta těchto idolů a hráčů, kteří dosahovali nejvyšších kvalit ve fotbale a získali si slávu, tak hráli právě pro své zdokonalování malé formy. Buďto samotní hráči hráli fotbal a ke zlepšení svých individuálních dovedností hráli právě futsal, plážový fotbal či malou kopanou nebo dokázali hrát oboje zároveň. Jsou i hráči, co po odchodu do fotbalového důchodu, začali hrát právě malé formy, protože nejsou až tak náročné na fyzickou přípravu. Jelikož tyto malé formy vznikaly v Jižní Americe, tak to ovlivnilo hlavně brazilské hráče. Velikáni fotbalu, jako např. Pelé, Zico, Bebeto ve své době rozdávali radost na slavných stadionech po světě svými neuvěřitelnými triky a individuálními akcemi, a právě tito tři fotbalisté ve své době hráli i futsal. Další generace nadějných brazilských hráčů se zdokonalovala právě v brazilských ulicích, kde se objevili talenti jako Ronaldo či Ronaldinho, i ti začínali stejně se svojí kariérou ve fotbale hrát i futsal, poslední jmenovaný Ronaldinho dokonce po konci své úžasné kariéry začal hrát nejvyšší futsalovou soutěž v Indii, kde přilákal k tomuto sportu miliony tamních diváků. Jedna ze zajímavostí je, že když se ocitl Ronaldinho ve vězení, tak s hráči chodíval hrát ven futsal a po jeho odchodu to vězňům tak chybělo, že v místní věznici založili futsalovou ligu. Mezi další pokračovatele úspěšného brazilského fotbalu patří majitel zlatého míče Kaká, který sám řekl, že kdyby nehrál futsal, nerozvinul by se v tak dobrého fotbalistu. Když se přesuneme do současnosti, tak jeden z největších talentů dnešní doby hráč FC Barcelona, Philippe Coutinho, zase nastínil, že futsalu vděčí za svoji kariéru ve fotbale. (Bellos, 2004)

Obrázek 5 – Jeden z nejlepších fotbalistů světa Ronaldinho při hraní Futsalu

Zdroj: Youtube.com

3.7.2 České osobnosti

V České republice (ČR) také najdeme hráče, kteří kombinovali fotbal a jednu z malých forem nebo naše bývalé úspěšné reprezentanty, kteří se pokoušeli uspět v jiných sportech. Jeden z největších fotbalistů všech dob v ČR, bývalý hráč slavných velkoklubů, jako např. Anderlecht, Borussia Dortmund nebo Monaco, hráč, který vstřelil nejvíce branek za fotbalový národní tým a zároveň také trenér, se pokoušel po konci své kariéry prorazit v plážovém fotbale, z počátku to vypadalo, že to Koller nemyslí vážně, ale po několika úspěšných turnajích se sám hráč přihlásil svými výkony o místo v klubu Bohemians Praha a později i k reprezentaci. V roce 2015 vyhlížel Koller a národní tým 1. Evropské olympijské hry v Baku, kam byl plážový fotbal připsán v roce 2013. Národní tým se pokoušel přes kvalifikaci do Baku dostat, avšak marně. (Šváb, 2017)

Mezi další slavné fotbalisty, kteří si vyzkoušeli malé formy, můžeme řadit i Romana Lengyela, který si prošel kluby jako Sparta, Teplice, ale také si zkusil i zahraniční angažmá v australském Sydney, sám fotbalista se dokonce dostal i na Olympijské hry v roce 2000. Tento slavný reprezentant hraje dnes futsal za České Budějovice, on sám ale futsal už hrál dříve, kdy ho kombinoval právě s velkým fotbalem. Budějovický futsal ale má ve svém týmu více fotbalových hvězd, k jeho dalším spoluhráčům patří také Petr Benát, který prošel prvoligovými Teplicemi a Českými Budějovicemi. (Budejovice.rozhlas.cz)

Dnes je těžké vidět profesionálního hráče fotbalu, který hraje na velké úrovni v České republice a zároveň hraje nejvyšší futsalovou ligu nebo jinou soutěž malých forem. Většinou se nejlepší futsaloví hráči objevují v nižších soutěžích, jako 3. nejvyšší liga, divizní soutěže či krajské přebory. Jelikož je dnešní fotbal, tak náročný tak jiný sport, než fotbal se hrát nedá, hlavně kvůli úplné koncentraci právě na fotbal. Avšak pár hráčů stále najdeme, mezi nejnovější talenty fotbalu patří hráč fotbalových Teplic David Černý, který se dostal do užšího výběru náhodou, hrál totiž 1. futsalovou ligu za Svarog FC Teplice a zároveň v B týmu fotbalových Teplic, poté si ho vyhlédl trenér a od té doby je v kádru A týmu.
(teplicky.denik.cz)

Obrázek 6 – Jan Koller při utkání za národní tým plážového fotbalu

Zdroj: sport.ceskatelevize.cz

4 Výzkumné otázky

1. V souvislosti s malými formami fotbalu jsou lépe informovaní hráči či trenéři fotbalu?
2. Je věk důležitým faktorem z hlediska informovanosti hráčů fotbalu o malých formách fotbalu?
3. Bude u profesionálních hráčů fotbalu vyšší povědomí o malých formách fotbalu než u amatérů?
4. Mají hráči fotbalu větší zkušenost s malými formami fotbalu než trenéři?
5. Jsou profesionální trenéři fotbalu lépe informovaní o malých formách fotbalu než ti amatérští?
6. Jsou starší trenéři fotbalu lépe informovaní o malých formách fotbalu než ti mladší?
7. Mají hráči fotbalu oproti trenérům větší povědomí o fotbalových osobnostech, které se setkaly s malými formami fotbalu?

5 Praktická část

V druhé části práce se budeme zabývat výzkumem, který byl proveden pomocí vytvořeného dotazníku, kde hráči a trenéři anonymně odpovídali na otázky ohledně malých forem fotbalu. Dotazník byl zaměřen hlavně na pravidla tří malých forem, futsalu, malé kopané a plážového fotbalu.

5.1 Použité metody práce

Jelikož je můj výzkum založen na dotazování a sbírání odpovědí hráčů a trenérů, tak jsem zvolil metodu kvantitativního výzkumu, respektive kvantitativního dotazování. Pomocí této metody jsem zjišťoval věk, úroveň trenérů a hráčů, zkušenosti s malými formami fotbalu a informovanost hráčů a trenérů fotbalu z hlediska pravidel těchto sportů. Pro vyhodnocení je také důležitá metoda aritmetického průměru, pomocí které získaná data vyhodnotím v samotném závěru.

Metoda kvantitativního dotazování – dotazník

Tato metoda se zabývá výzkumem studovaných subjektů, od kterých získáváme data, jako např. věk, výšku atd..., tato data se pak promítají ve výsledku v číslech. Kvantitativní výzkum oproti kvalitativnímu má výhodu hlavně v počtu respondentů, kteří na dotazník odpovídají. Dále mezi pozitiva patří také to, že je rychlý a přímočaře sbírá data z otázek, na které se výzkumník ptá, proto je vhodnější pro větší skupiny. Otázky v kvantitativním výzkumu se dělí podle formy na otevřené, uzavřené či polouzavřené. Nejčastěji se používají právě ty uzavřené, kde respondenti odpovídají většinou ano/ne. Výsledky tohoto výzkumu se poté zpracovávají pomocí statistických metod či analýzy získaných dat a ta jsou vyhodnocována v samotném závěru výzkumu. (Ian Walker, 2013)

Aritmetický průměr

Metoda aritmetického průměru je odborníky považována za nejrozsáhlejší a nejpoužívanější metodu, co se týče statistiky. Tento způsob statistického dokazování vyjadřuje určitou hodnotu, která popisuje soubor určitých hodnot. (Souček, 2006)

Ve svém výzkumu jsem používal jeden z jeho druhů, přesněji prostý aritmetický průměr, který se k mému výzkumu nejvíce hodil. Tento typ je jedním z nejrozsáhlejších, protože nepředpokládá žádné jiné uspořádání hodnot. Lze ho použít snad úplně všude, kde má nějaký informační smysl pro součet hodnot. Avšak spousta lidí prostý aritmetický průměr používá často špatně, protože pokud jsou hodnoty daného statistického souboru uspořádány do

rozdělení četností, tak v těchto případech se má používat tzv. vážený aritmetický průměr.
(Souček, 2006)

„Při jeho použití využíváme skutečnost, že k úhrnu všech hodnot můžeme dospět přes stanovení pomocných součinů $x_i n_i$, pro k obměn znaku.“ (Souček 2006, str. 17)

5.2 Popis výzkumu

Jak už jsem zmínil, pro výzkum jsem využil kvantitativní metodu dotazování ve formě dotazníku, ve kterém respondenti odpovídali především na uzavřené otázky, pouze jedna z nich byla otevřená, kde měli vyplnit příslušnost k danému klubu. Respondentům, kteří byli tvořeni z hráčů a trenérů fotbalu, jsem dotazník rozeslal elektronickou formou. Vzhledem k daným epidemickým okolnostem jsem totiž nemohl s respondenty navázat osobní kontakt, což by pro mě osobně bylo určitě přínosnější. Daný dotazník jsem vytvořil za pomoci Google formuláře, kde se mi podařilo získat dostatečné množství dat, která jsem v závěru vyhodnocoval. V úvodu dotazníku jsem rozdělil hráče a trenéry na dvě kategorie. Vyplňovali věk a zkušenost s malými formami fotbalu. Následně jsem si hráče a trenéry rozdělil na profesionály a amatéry. Poté, co prošli těmito kroky, tak musely obě kategorie vyplnit příslušnost ke klubu. Získat určitá data v této době nebylo až tak jednoduché, zejména u profesionálních hráčů a trenérů, kterých příliš není, ale dotazník vyplnili i hráči z velkých českých klubů, jako např. z AC Sparta Praha, SK Slavia Praha, FK Teplice a z mnoha dalších prvoligových klubů, což považuji za velký úspěch. Jelikož amatéři převyšují profesionály z hlediska statistiky, tak u nich nebyl takový problém data získat. Zadaný dotazník byl anonymní, proto jsem nemusel řešit problémy s GDPR a je v souladu s danými zákony. Dotazník je vyhodnocován pomocí statistické metody aritmetického průměru, získaná data jsou poté vkládána do grafů a tabulek, které jsou barevně odlišeny a je u nich uvedena legenda. Dotazník vyplnilo celkově 187 respondentů, 126 hráčů, z čehož 70 byli amatéři a 56 profesionálové, zbylých 61 tvořili trenéři, z kterých bylo 35 amatérů a 26 profesionálů. Zde bych se chtěl pozastavit nad uvedeným počtem, protože hráčů a trenérů fotbalu je mnoho, ale většina jsou amatéři, proto jsem musel jejich počet korigovat, aby jich bylo podobné množství jako profesionálů. Hráče a trenéry jsem rozdělil do 3 věkových skupin 16-25, 25-40, 40 a více. Největší počet hráčů byl zastoupen v rozmezí 16-25, kterých odpovědělo 75, v druhé skupině 25-40, počet klesl na 43 a v poslední skupině 40 a více odpovědělo 8 hráčů. U trenérů byla logicky situace opačná, v rozmezí 16-25 jen 3 trenéři, 25-40 vzrostl počet na 15 a nejvíce trenérů spadalo do poslední skupiny 40 a více a těch bylo 43. Celkově obsahuje dotazník 20 otázek, z toho prvních 5 je úvodních, jak už jsem zmiňoval, a dalších 15 otázek je směřováno všeobecně na malé formy fotbalu, a to futsalu, malé kopané a plážového fotbalu. Každá otázka byla za 1 bod, tam kde bylo na výběr více možností, bylo možné získat maximálně 2 body, celkově tedy 17 bodů. Za špatnou odpověď se body nestrhávaly. Všechny tyto výsledky uvádím v další části práce přehledněji v grafech a tabulkách.

Celkově tento dotazník pokládám za jakýsi úspěch, protože jsem nasbíral opravdu skvělá data, ať už od zkušených profesionálů, kteří se fotbalem živí, tak ale i od amatérských hráčů a trenérů, pro které znamená fotbal hlavně vášeň a radost. Zároveň jim patří velký dík za vyplnění dotazníku, vzhledem k této nelehké době, ve které se všichni nacházíme. Z výsledků v další části je zřejmé, že malé formy fotbalu, které jsem si vybral, často hráči a trenéři fotbalu moc neznají, i když v nich jako český národ dokážeme konkurovat světové špičce. I proto mám z tohoto výzkumu osobní radost, protože se tyto sporty mohou dostat do většího povědomí.

5.3 Výsledková část

5.3.1 Informovanost hráčů a trenérů fotbalu o malých formách fotbalu

Jedna z prvních otázek, kterou budu řešit, a zároveň hlavní cíl mé práce je, zda jsou o malých formách fotbalu lépe informovaní hráči nebo trenéři fotbalu, a to jmenovitě futsalu, malé kopané a plážového fotbalu. Jak už jsem zmiňoval, získání tolika respondentů považuji za osobní úspěch, protože jsem nasbíral opravdu kvalitní data, ať už od profesionálních hráčů z velkých klubů nebo od amatérských hráčů a trenérů.

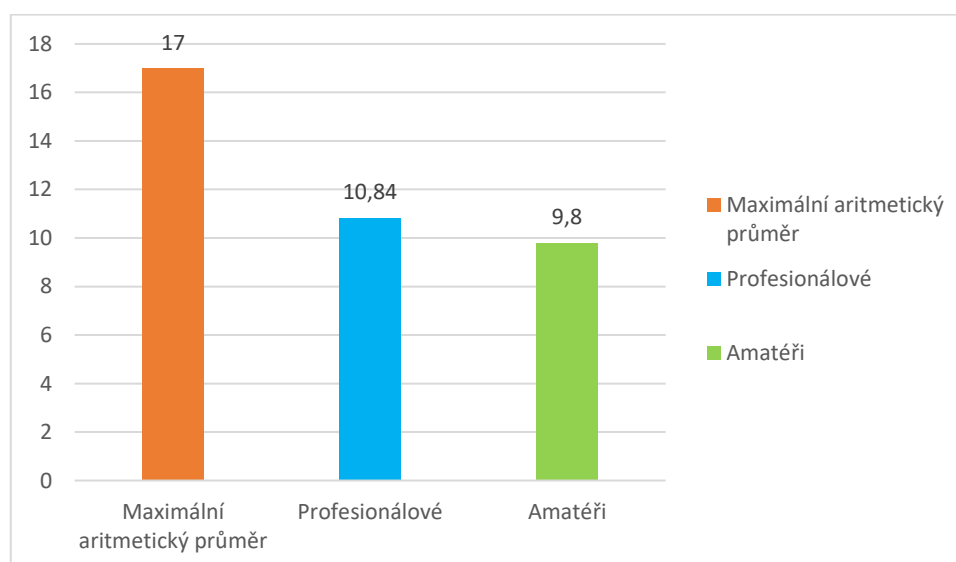
Tabulka 1- hráči x trenéři

	Maximální možný AP	Hráči	Trenéři
Počet		126	61
AP celkem	17	10,21	10,245

Zdroj: vlastní

Z výše uvedené tabulky vyplývá, že s informovaností o malých formách fotbalu jsou na tom lépe trenéři, jedná se však o skoro nepatrný rozdíl. V průměru hráč fotbalu získal 10.21 bodů a trenér 10.245 bodů. V uvedeném nepatrném rozdílu je vidět, že hráči oproti trenérům, kteří mají fotbal licencovaný a vystudovaný, nezaostávají a těžší zejména ze zkušeností, které mohli načerpat právě hraním výše uvedených forem, kvůli zlepšení techniky a jiným dovednostem potřebným k fotbalu.

Graf 1- Hráči x trenéři

Zdroj: vlastní

5.3.2 Faktor věku z hlediska informovanosti hráčů fotbalu o malých formách fotbalu

V druhé otázce se zabývám faktorem věku u hráčů fotbalu z hlediska informovanosti o malých formách fotbalu. Hráči jsou rozděleni do 3 věkových kategorií, které jsou uvedeny v tabulce 2. Podle srovnání správných odpovědí následně určím, která tato kategorie je lépe informovaná a zdůvodním proč.

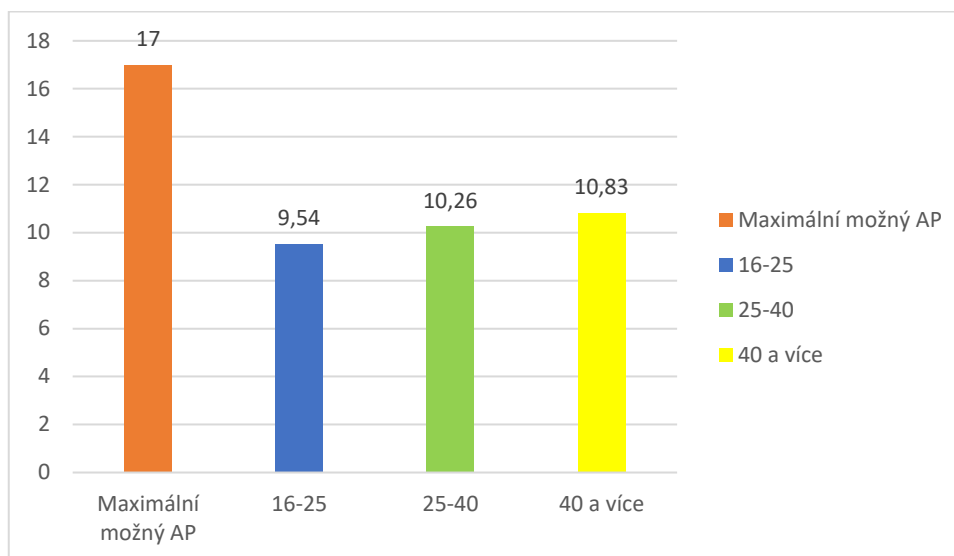
Tabulka 2 - Věkové skupiny

	Maximální možný AP	16-25	25-40	40 a více
Počet		75	43	8
AP celkem	17	9,54	10,26	10,83

Zdroj: vlastní

První, co je nutné zmínit, je, že skupiny nejsou stejně početné, což беру při tomto vyhodnocování v potaz. Je vidět, že hráči s věkem nad 40 let jsou na tom nejlépe, protože v průměru získal hráč 10,83 bodu. Důvod, proč jsou na tom znalostně nejlépe, je zřejmě fakt, že tito hráči jsou zkušenější a směřují spíše ke sportovnímu důchodu. Právě většina těchto hráčů už se malými formami zabývá, protože na ně nemusí být fyzicky tolik připraveni. Druhá skupina, která má věkové rozmezí od 25 do 40 let, tolik nezaostává za těmi nejstaršími, v průměru získal hráč 10,26 bodů, k tomu je nutno podotknout, že jsou o něco mladší a dnešní vývoj fotbalu směřuje právě k rozvoji individuálních schopností s prvky malých forem fotbalu, proto mohou být o těchto sportech skoro stejně informovaní jako ti nejstarší hráči. Poslední kategorii tvoří nejmladší respondenti, jejich věk se pohybuje od 16-25 let. V průměru hráč této kategorie získal 9,54 bodů, což je ze všech tří skupin nejméně, zde je mi to záhadou, protože trend fotbalu, jak už jsem zmiňoval, jde právě těmto malým formám naproti. V jejich hodnocení bych spíše přikládal váhu tomu, že se soustředí jen na samotný fotbal a jejich touha posunout se v tomto sportu výše je limituje ve větším rozhledu. Přehledně jsou všechny výsledky patrné z grafu číslo 2.

Graf 2- Věkové skupiny

Zdroj: vlastní

5.3.3 Povědomí profesionálních hráčů fotbalu a amatérů o malých formách fotbalu

Třetí otázka je věnována rozdílům v informovanosti hráčů fotbalu o malých formách fotbalu. Hráči jsou rozděleni na dvě skupiny, 1. skupinu tvoří profesionální hráči, kteří mají fotbal jako svoji práci a hrají 1., 2. a 3. nejvyšší fotbalovou soutěž. 2. skupinu tvoří amatérští hráči, kteří naopak pocítují tento sport za vášně, radost a zábavu, hrají nižší soutěže, než je 3. nejvyšší liga.

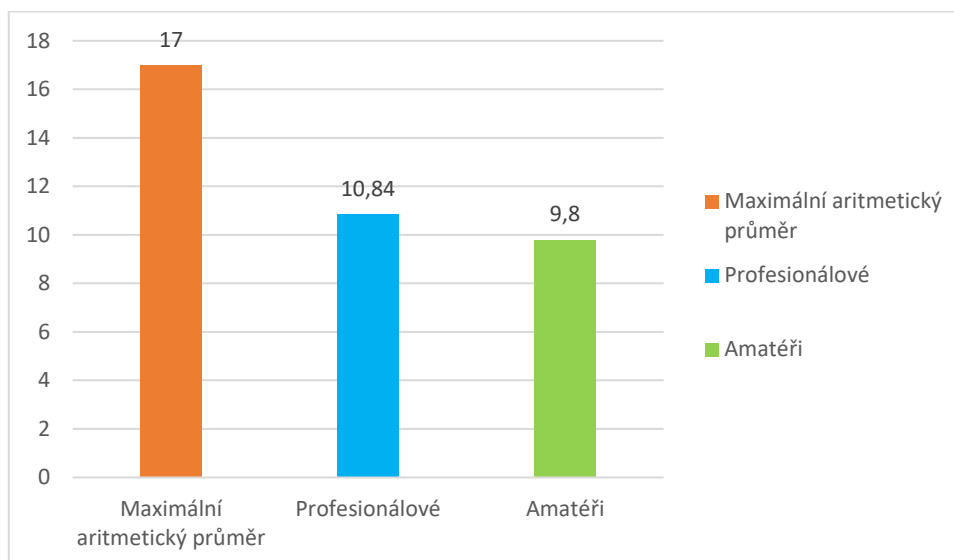
Tabulka 3 - Profesionálové x amatéři

	Maximální možný AP	Profesionálové	Amatéři
Počet		56	70
AP celkem	17	10,46	10

Zdroj: vlastní

V této otázce jsem byl výsledky sám překvapen, jelikož jsem očekával mezi těmito skupinami větší rozdíly. V průměru totiž profesionální hráč získal 10,46 bodů, oproti tomu amatérský hráč dosahoval v průměru 10 bodů. Když si tato dvě čísla srovnáme, nevidíme mezi profesionály a amatéry až takový rozdíl. Je velmi zajímavé, že hráči, kteří se fotbalem živí a trénují 3 x denně a mají v tréninkových jednotkách např. prvky futsalu či malé kopané, o těchto formách až tolik nevědí. Naopak u amatérů mě tato informovanost překvapila a myslím si, že tyto jejich informace se odvíjí od sledování uvedených sportů v televizi nebo přímo na utkáních čili z fanouškovského z hlediska. Výsledky jsou poté znázorněny přehledněji v grafu 3.

Graf 3- Profesionálové x amatéři

Zdroj: vlastní

5.3.4 Zkušenost hráčů a trenérů fotbalu s malými formami fotbalu

Dalším problémem a zároveň otázkou byly zkušenostní poměry hráčů a trenérů fotbalu s malými formami fotbalu. Dal jsem si za cíl zjistit, jestli se setkali s těmito sportovními odvětvími ať už jako hráč či trenéři.

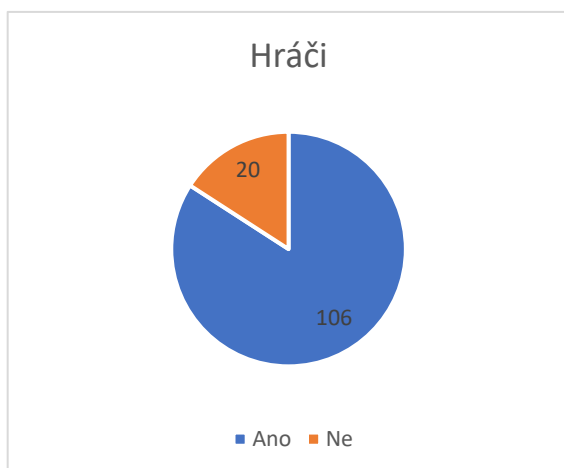
Tabulka 4 - Zkušenosti hráčů a trenérů s malými formami fotbalu

	Ano	Ne
Hráči	106	20
Trenéři	51	10

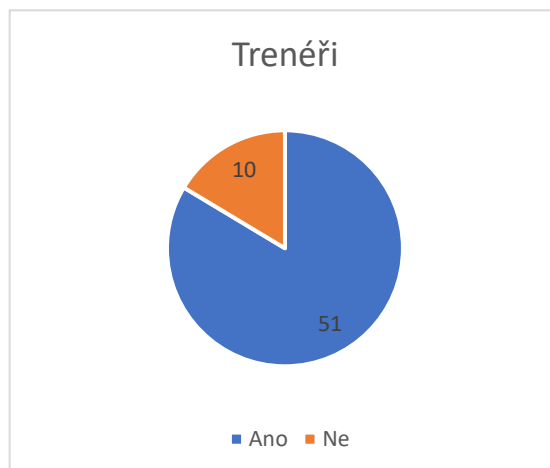
Zdroj: vlastní

Z tabulky 4 je patrné, že obě kategorie jsou na tom velmi dobře, ze 126 hráčů se jich s těmito 3 malými formami fotbalu setkalo 106, což je pro mě překvapující číslo, ale zde je vidět, že se tyto sporty rozvíjejí a dostávají se čím dál více do většího povědomí. U trenérů jsem počítal, že by číslo mohlo být negativnější vůči hráčům, protože se tyto sporty rozvíjejí až v dnešní době a v mém dotazníku jsem měl zastoupeno nejvíce trenérů nad 40 let, proto jsem očekával, že se s těmito sporty setkat nemuseli, ale z 61 trenérů se 51 z nich s malými formami setkalo a pouhých 10 ne. Je skvělé vidět, že tyto formy se zapracovávají i do fotbalových tréninků, dokonce sami profesionální hráči říkají, že jim pomáhají s rozvojem techniky. V konečném výsledku mají hráči s malými formami větší zkušenost než trenéři, ale je nutné říct, že hráčů bylo zastoupeno více.

Graf 4-Zkušenosti hráčů s malými formami fotbalu Graf 5-Zkušenosti trenérů s malými formami fotbalu

Zdroj: vlastní

Zdroj: vlastní

5.3.5 Povědomí profesionálních a amatérských trenérů o malých formách fotbalu

V této fázi se budeme věnovat rozdílům v informovanosti o malých formách fotbalu u trenérů fotbalu. Trenéři jsou rozděleni stejně jako hráči na profesionály a amatéry. V počátcích výzkumu jsem tušil, že zde by mohl být největší rozdíl, a to z jednoho prostého důvodu. Každý může mít jiné trenérské vzdělání, přesněji jiná licenci. Ke každé úrovni licence je zapotřebí jiných znalostních a individuálních předpokladů. Právě proto mohou trenéři s vyšší licenci dosáhnout lepšího angažmá.

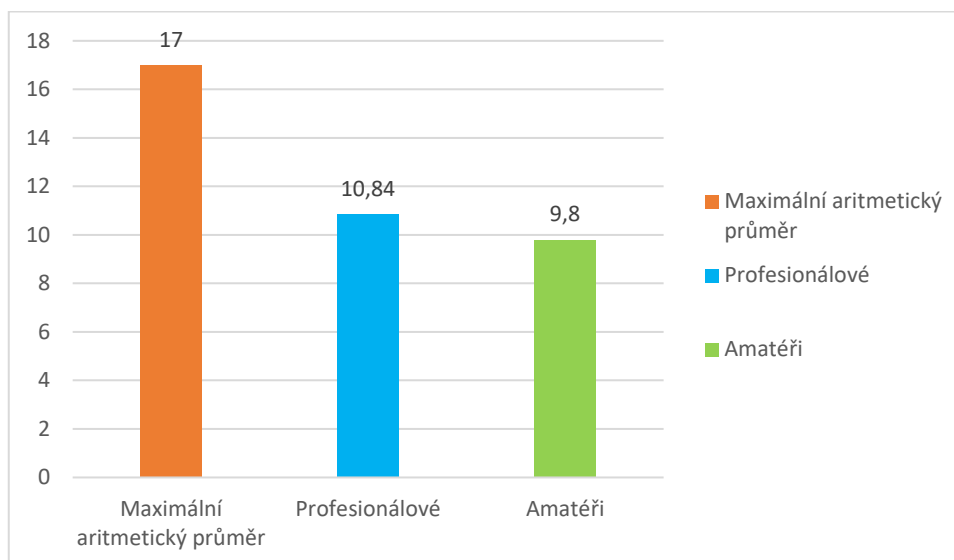
Tabulka 5 - Profesionálové x amatéři

	Maximální možný AP	Profesionálové	Amatéři
Počet		26	35
AP celkem	17	10,84	9,8

Zdroj: vlastní

Zde se moje předpoklady vyplnily s tím, že profesionální trenér v průměru získal 10,84 bodů, oproti amatérskému trenérovi, který v průměru získal 9,8 bodů. Výsledky jsou závislé na vzdělání daných trenérů, profesionální trenér, trénující např. 1. nejvyšší ligu, musí mít např. licenci UEFA, k dosažení této úrovně jsou zapotřebí velké znalosti nejenom fotbalu, ale i právě těchto malých forem. Je zde ale zapotřebí říct, že amatérští trenéři neberou svoji profesi jako práci, ale spíše jako hobby. Přehledně všechna data vidíme v grafu 6.

Graf 6 - Profesionálové x amatéři

Zdroj: vlastní

5.3.6 Faktor věku z hlediska informovanosti trenérů fotbalu o malých formách fotbalu

U této otázky jsem se stejně jako u hráčů soustředil na faktor věku, který by mohl ovlivnit informovanost trenérů fotbalu o malých formách fotbalu. Rozdělil jsem je do stejných věkových kategorií. Oproti hráčům, kde byli nejlépe informováni nejstarší hráči, jsou u trenérů výsledky jiné a pro můj výzkum důležité, protože se potvrzovaly mé předešlé prognózy.

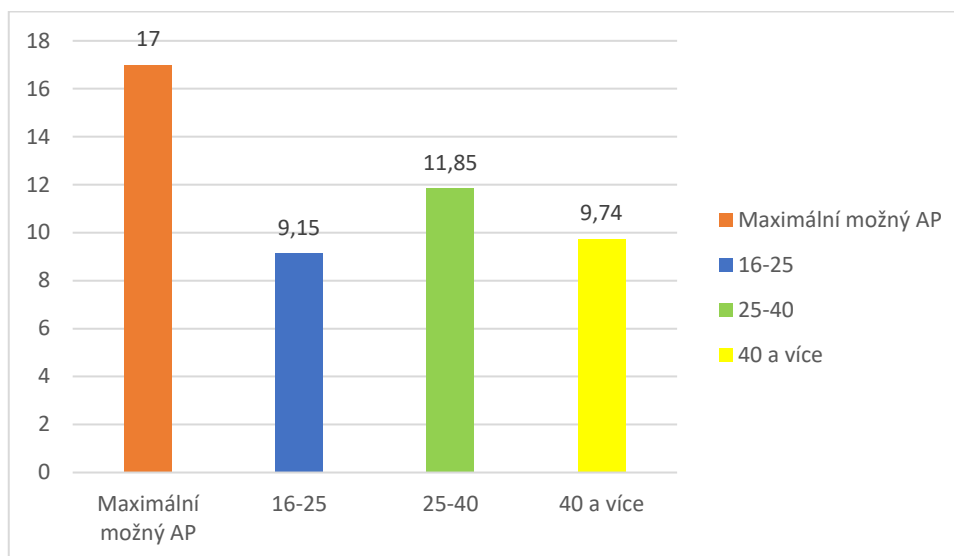
Tabulka 6 - Věkové skupiny

	Maximální možný AP	16-25	25-40	40 a více
Počet		3	15	43
AP celkem	17	9,15	11,85	9,74

Zdroj: vlastní

Z tabulky 6 vyplývá, že nejméně bodů získal v průměru trenér ve věkovém rozmezí 16-25 let a to 9,15 bodů, ale i zde podotýkám, že to také závisí na počtu trenérů v této kategorii. Na druhém místě v informovanosti o uvedených sportech byli trenéři starší 40 let. V průměru získal trenér této kategorie 9,74 bodů. Nejlépe jsou na tom trenéři, kteří se pohybovali ve věku od 25 do 40 let, kde v průměru dosáhl trenér 11,85 bodů. Zde bych zmínil právě fakt, že dnešní trend trénování fotbalu je o zlepšování osobních individuálních dovedností a trenéři, kteří získávají licence v této době, jsou mladší a vědí o těchto malých formách více než ti starší. Výsledky z tabulky 6 jsou přehledněji poskládány do grafu 7.

Graf 7- Věkové skupiny

5.3.7 Povědomí hráčů a trenérů fotbalu o osobnostech fotbalu, které se setkaly s malými formami fotbalu

V závěrečné otázce se zabývám informovaností hráčů a trenérů fotbalu ohledně fotbalových osobností, které se věnovaly těmto malým formám ať už po skončení, v průběhu či na začátku kariéry a měly velký podíl na rozvoji těchto malých forem ať už u nás či v zahraničí. V dotazníku na to byly položeny dvě otázky, kde v jedné z nich byli dotazováni na ikony fotbalu jako např. Ronaldinho, Kaká či u nás nejlepší reprezentační hráč Jan Koller. Zde jsem osobně velké rozdíly ve znalostech mezi hráči a trenéry nečekal.

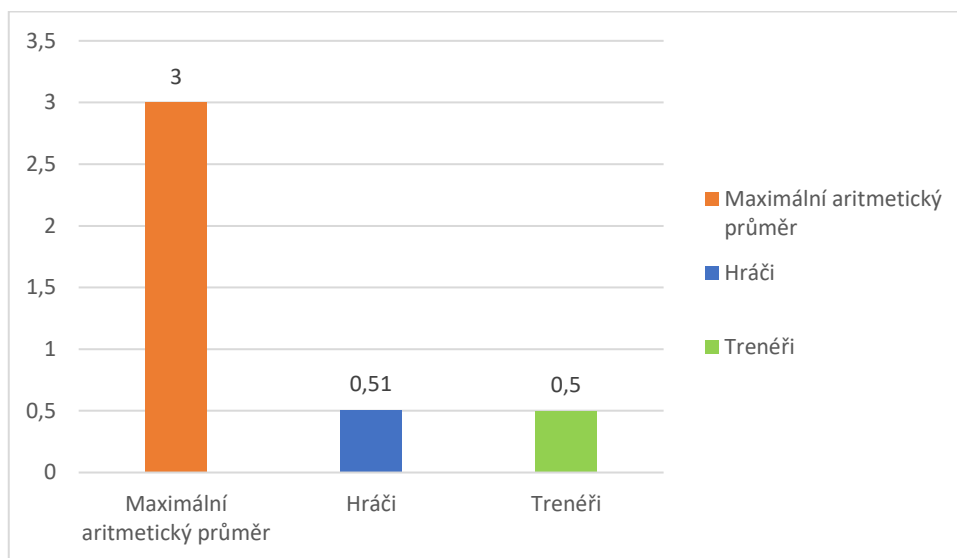
Tabulka 7 - Povědomí hráčů a trenérů o osobnostech fotbalu, které se setkaly s malými formami fotbalu

	Maximální možný AP	Hráči	Trenéři
Počet		126	61
AP celkem	3	0,51	0,5

Zdroj: vlastní

Jak už jsem zmiňoval, u této otázky jsem moc velké rozdíly mezi respondenty nepředpokládal, ale co se mi zdálo zarážející, byly samotné výsledky. Je důležité říct, že tyto ikony zná opravdu skoro každý, kdo se pohybuje u fotbalu jako takového. Když se podívám na výsledky, tak hráč v průměru dosáhl 0,51 bodů a trenér 0,5 bodů, což není moc příliš, protože celkově mohli získat 3 body. V tomto případě si sám kladu otázku, jak je možné, že obě skupiny nevěděly, jakým malým formám se věnovaly tyto osobnosti, co je mohlo nejspíše zmást je fakt, že futsal, malá kopaná a plážový fotbal jsou si stylově často velmi podobné, takže mohli zaměnit např. futsal za malou kopanou. Stejně jako u ostatních otázek jsou i zde výsledky zpracovány do grafu.

Graf 8- Povědomí hráčů a trenérů o osobnostech fotbalu, které se setkaly s malými formami fotbalu

Zdroj: vlastní

6 Diskuze

V práci jsem se zaměřil na 3 malé formy fotbalu, a to futsal, malou kopanou a plážový fotbal. Hlavním cílem bylo zmapovat informovanost hráčů a trenérů fotbalu právě o těchto malých formách. Kromě hlavního cíle mám určeny také cíle dílčí, v kterých jsem zjišťoval rozdíly mezi profesionálními a amatérskými hráči a trenéry, věkový faktor obou skupin, zkušenostní rozdíly mezi nimi a informovanost o osobnostech fotbalu, které hrály jednu z těchto malých forem. K dosažení svých cílů jsem použil metodu dotazníku v podobě kvantitativního dotazování. Je škoda, že jsem bohužel nemohl použít metody jiné, pro mě záživnější, ale období, v kterém se teď všichni nacházíme, mi to nedovolilo. Proto jsem zvolil právě tuto metodu, kterou jsem považoval za nejlepší pro můj výzkum a zároveň to pro mě byla ta nejlepší cesta, jak získat od respondentů data. Dotazník obsahuje celkově 20 otázek, prvních 5 otázek tvoří jakýsi úvod a dalších 15 otázek je zaměřeno na všeobecnou znalost těchto sportů, otázky jsou početně vyvážené, aby každá forma měla stejný počet otázek. Každá skupina, jak hráči, tak trenéři měli stejné otázky. Za tyto otázky mohl respondent získat celkem 17 bodů, zbylých 5 otázek bylo cíleno na osobnostní prvky respondenta, jako např. věk, zkušenosti, klubovou příslušnost. Zde také zmiňuji, že dotazník je v souladu s podmínkami GDPR, protože je celý anonymní, ale přesto se mi podařilo od hráčů i trenérů získat informace o jejich působišti, což mi lépe pomohlo u srovnání právě těchto skupin. Všechna získaná data jsem vyhodnocoval pomocí statistické metody aritmetického průměru. Tato data jsem poté vkládal do grafů a tabulek, kde je popsán celkový postup a zhodnocení všech získaných dat, k tomu jsem u nich zmiňoval určitou problematiku, se kterou jsem se setkal v rámci výzkumu a kterou bylo nutné zdůvodnit.

Na začátku práce jsem si určil problémové otázky, které jsou provázané se všemi cíli a z nich poté vychází i výzkumné otázky, které byly následně vyhodnocovány v praktické části. Důležitá je provázanost všech těchto prvků, protože spolu úzce souvisí.

První problémová otázka – Jsou lépe informovaní hráči nebo trenéři fotbalu?

Z této otázky vycházela následně i ta výzkumná a byla spjata s hlavním cílem, kdy jsem řešil, kdo je lépe informovaný o malých formách fotbalu, jestli jsou na tom lépe hráči nebo trenéři.

Dotazník, který jsem rozeslal mezi tyto dvě skupiny, následně vyplnilo 187 respondentů, z toho 126 hráčů a 61 trenérů. Z výsledků tabulky a grafu č. 1 je zřejmé, že mezi oběma skupinami je pouze nepatrný rozdíl. V průměru získal hráč fotbalu 10,21 bodů a trenér 10,245 bodů. Z těchto výsledků vyplývá, že trenéři jsou na tom čistě statisticky o něco lépe, ale je

potřeba tyto výsledky porovnávat z více rovin. Trenéři studují licence, aby svoji profesi mohli vykonávat, u zkoušek musí prokázat určité znalosti, kdy v dnešním trendu trénování fotbalu se do jejich osnov dostávají právě více tyto malé formy fotbalu. Trenéři mají více dbát na individuální a kreativní složky hráče, které se právě objevují nejvíce při sportech jako futsal, malá kopaná či plážový fotbal. Před vyhodnocením této otázky jsem bral za jasné favority právě trenéry, ale k mému překvapení je rozdíl opravdu malý, skoro až nulový. Je vidět, že hráči těžili hlavně z osobních zkušeností s těmito formami, kdy často právě tyto malé formy kombinovali s velkým fotbalem a tím si osvojili i určité znalosti o těchto sportech. Výsledky jsou pro mě uspokojivé, protože z celkových 17 bodů dosáhly obě skupiny, řekl bych nadprůměrné výsledky, a i z těchto výsledků, které měly vytvořit znalostní rozdíly mezi skupinami, se ukázalo, že malé formy fotbalu jsou u hráčů a trenérů fotbalu čím dál populárnější.

Druhá problémová otázka – Má věk rozdílovou roli v informovanosti hráčů fotbalu?

Tato otázka se týkala faktoru věku z hlediska informovanosti hráčů fotbalu o malých formách fotbalu. Z ní vychází i má druhá výzkumná otázka, kde jsem zkoumal, která věková skupina je na tom s informovaností lépe.

Hráči byli rozděleni do 3 věkových kategorií, 16-25, 25-40, 40 a více. Z výsledků, které jsou patrné v tabulce č. 2 nebo z grafu č. 2, můžeme usoudit, že jsou na tom nejlépe nejstarší hráči, kdy v průměru hráč této kategorie získal 10,83 bodů, s menším odstupem jsou za nimi hráči střední věkové kategorie, zde hráč získal v průměru 10,26 bodů, nejhůře jsou na tom ti nejmladší, kdy hráč získal v průměru 9,54 bodů. Zde je nutné zmínit také faktor počtu, protože všechny kategorie nemají stejný počet respondentů, kteří odpověděli. Proč jsou ale nejstarší hráči nejinformovanější? Zde příkládám velkou váhu tomu, že tito hráči jsou na pomalém odchodu, protože pro ně velký fotbal je už fyzicky náročný a směřují právě k malým fyzicky méně náročným formám.

Třetí problémová otázka – Jsou lépe informováni profesionální nebo amatérští hráči fotbalu?

Jde stejným směrem jako 3.výzkumná otázka, řeší rozdíly v informovanosti o malých formách fotbalu profesionálních a amatérských hráčů fotbalu.

Z výše uvedené tabulky č. 3 a grafu č. 3 vidíme, že hráči byli rozděleni na profesionály, kterých odpovědělo na dotazník 56, a amatéry, těch odpovědělo 70. V průměru profesionální

hráč získal 10,46 bodů a amatér 10 bodů. V tomto případě mě výsledky opravdu překvapily a nečekal jsem, že amatéři budou zaostávat jen o malý rozdíl. U profesionálů jsem očekával více znalostí, protože se s prvky malých forem setkávají na trénincích. Oproti tomu amatéři na mě udělali velký dojem. Dosáhli velkých znalostních výsledků, které příkládám hlavně fanouškovskému hledisku, kdy se zpravidla tito hráči setkávají s malými formami právě v podobě fanouška, ať už v televizi či přímo na živo.

Čtvrtá problémová otázka – Budou mít hráči fotbalu větší zkušenost s malými formami fotbalu než trenéři?

Problémová otázka byla založena na zkušenostech hráčů a trenérů fotbalu s malými formami fotbalu, tohoto tématu se týkala i následná 4. výzkumná otázka.

Zde byl můj záměr poměrně jasný, a to zjistit, zda jsou na tom hráči s malými formami zkušenostně lépe či hůře než trenéři, obě skupiny odpovídaly na otázku, zda tyto sporty někdy hráli či trénovali. Zase zde uvádím fakt, že skupiny nebyly z hlediska počtu vyrovnané. Ale z tabulky č. 4 a grafů č. 4 a 5 je vidět, že hráči hrají tyto sporty velmi často. Osobně jsem tyto sporty sám kombinoval a pro hráče fotbalu to je opravdu přínosné, stejné pravidlo platí i pro trenéry, kteří v těchto formách často nachází nové poznatky pro své tréninky a zakomponovávají prvky těchto sportů i do fotbalu.

Pátá problémová otázka – Jsou lépe informovaný profesionální nebo amatérští trenéři fotbalu?

Otázka číslo 3 se týkala rozdílů v informovanosti profesionálů a amatérů, ale u hráčů, zatímco u této otázky se porovnávaly výsledky trenérů. Stejně jako u ostatních problémových otázek i s touto úzce souvisí i 5. výzkumná otázka.

U této otázky jsou výsledky nejrozdílnější, profesionální trenér získal v průměru 10,84 bodů a amatérský trenér 9,8 bodů, přehledně tyto výsledky vidíme v tabulce č. 5 a v grafu č. 6. Jak už jsem zmiňoval, trenér musí dosahovat velkého znalostního potenciálu, aby trenérskou licenci získal, ale zde je mezi profesionálními a amatérskými trenéry velký rozdíl. Licence mají určité úrovně, kdy profesionálové mají ty nejvyšší možné licence, aby mohli trénovat nejlepší týmy, oproti amatérům, kteří trénují zejména pro radost z fotbalu. Právě v licencích vidím největší rozdíl, trenéři s vyšší licenci mají více znalostí, protože studovali to nejlepší, co se v trenérské kariéře dá dosáhnout, a proto bych řekl, že se na těchto vyšších úrovních ví o malých formách více než u těch nižších.

Šestá problémová otázka – Jsou starší trenéři lépe znalostně vybavení v závislosti na jejich věku a mají tím i více zkušeností než ti mladší?

Zároveň se tohoto tématu týkala i má předposlední výzkumná otázka, která se zabývala věkovým faktorem trenérů fotbalu v závislosti na informovanosti malých forem fotbalu.

Stejně jako u hráčů jsem se zajímal o rozdíly v informovanosti trenérů, které jsem rozdělil také do 3. věkových kategorií. Z tabulky č. 6 a grafu č. 7 vyplývají následné rozdíly mezi těmito kategoriemi. Nejlépe jsou na tom v tomto ohledu trenéři v rozmezí věku 25-40, kde v průměru získal trenér 11,85 bodů, na druhém místě byli trenéři ve věku 40 a více, zde získal trenér v průměru 9,74 bodů a nejhůře dopadli nejmladší trenéři, kde v průměru trenér získal 9,15 bodů, ale zde je potřeba zmínit malý počet respondentů této věkové kategorie. Rozdíly mezi kategoriemi bych spatřoval v trendu dnešního fotbalu, a jak se fotbal dnes vyvíjí, věková kategorie trenérů 25-40 získává licence v jiném období než trenéři starší, a proto mají o malých formách větší přehled, oproti tomu právě starší trenéři jsou spíše „stará škola“, kdy se spoléhají na jiný typ trénování a příliš prvků z malých forem fotbalu nepoužívají. U nejmladší kategorie je mi záhadou takhle malý bodový zisk, ale jak už jsem zmiňoval výše, respondentů v této kategorii není příliš.

Sedmá problémová otázka – Znájí hráči a trenéři fotbalu osobnosti, které se věnovaly některé z malých forem a fotbalu na profesionální úrovni?

Tímto tématem se zabývala i poslední výzkumná otázka, která byla zaměřena na informovanost hráčů a trenérů fotbalu o osobnostech fotbalu, které se věnovaly jedné z malých forem fotbalu v průběhu nebo po skončení své kariéry.

V této části mě zajímalo, zda hráči a trenéři fotbalu mají povědomí o osobnostech fotbalu, jako jsou např. Ronaldinho, Kaká či náš nejlepší reprezentační střelec Jan Koller, které hrály jednu z malých forem a měly velký podíl na jejich rozvoji. U této otázky jsem předpokládal, že výsledky nebudou tolik rozdílné, ale že obě skupiny budou znát všechny správné odpovědi. Zde jsem se ale velmi zmýlil, a když se podíváme na tabulku č. 7 a graf č. 8, vidíme, že hráč v průměru získal 0,51 bodů a trenér 0,5 bodů, což je hodně málo. Celkově mohli respondenti v těchto otázkách získat 3 body, a když si výsledky srovnáme s průměrem jednotlivých skupin, tak je to opravdu málo. Je nutné říct, že každý hráč a trenér fotbalu tyto osobnosti zná a často to je považuje i za své idoly. Malou informovanost odůvodňuji spíše tím, že si hráči spletli jednotlivé malé formy a nezařadili osobnosti správně. V celkovém výsledku jsou na tom hráči o skoro neviditelný rozdíl lépe, ale tento rozdíl je velmi nepatrný.

Bakalářská práce byla zaměřena na problematiku informovanosti hráčů a trenérů fotbalu o malých formách fotbalu, které v České republice nejsou zdaleka tolik rozšířené jako fotbal, a to mě vedlo ke zkoumání uvedené problematiky, je ale vidět že, alternativy tohoto sportu se dostávají čím dál více do povědomí lidí, kteří se u fotbalu pohybují.

7 Závěr

Cílem mé práce bylo zmapovat informovanost hráčů a trenérů fotbalu o malých formách fotbalu, přesněji futsalu, malé kopané a plážového fotbalu. Při mém výzkumu jsem použil metodu kvantitativního dotazování ve formě dotazníku, který mi vyplnilo 187 hráčů a trenérů fotbalu.

1. Závěr – Informovanost hráčů a trenérů fotbalu o malých formách fotbalu

Ze všech výsledků, které jsem získal, lze říct, že z celkového hlediska jsou na tom s informovaností o těchto malých formách lépe trenéři fotbalu, avšak rozdíl mezi nimi a hráči je nepatrný. Hráč v průměru získal 10,21 bodů a trenér 10,245 bodů. To svědčí také o celkovém rozvoji zmiňovaných alternativ fotbalu ve fotbalovém prostředí, výsledky obou skupin byly lehce nadprůměrné, jelikož maximum bodů, které mohly obě skupiny získat bylo 17, takže i z tohoto hlediska lze říct, že znalostní úroveň o malých formách fotbalu obou skupin je dobrá.

2. Závěr – Porovnat informovanost hráčů fotbalu o malých formách fotbalu v závislosti na jejich věku

Můžeme konstatovat, že věkový faktor u hráčů fotbalu z hlediska informovanosti nemá až takový význam, protože mezi všemi třemi věkovými kategoriemi nebyly až tak velké rozdíly. Hráč ve věkové kategorii 16-25 let dosáhl v průměru 9,54 bodů. Ve střední věkové kategorii 25-40 let získal v průměru hráč 10,26 bodů. Nejvíce bodů získal v průměru hráč nejstarší věkové kategorie 40 a více let a to 10,83 bodů. Zde je vidět postupný rozdíl, čím starší hráči byli tak věděli více než ti mladší, příkládám to postupnému přechodu starších hráčů od fotbalu k malým formám fotbalu, kvůli tomu, že postupně začínají ztrácet svoji fyzickou zdatnost, která právě u malých forem není až tolik potřeba jako u fotbalu a tím i získávají více znalostí, protože se jim věnují více než mladší hráči.

3. Závěr – Porovnat informovanost o malých formách fotbalu u profesionálních a amatérských hráčů fotbalu

Profesionální hráč získal v průměru 10,46 bodů a amatérský hráč 10 bodů, rozdíl mezi nimi činí skoro půl bodu. To svědčí o tom, že profesionálové mají o něco větší přehled o těchto alternativách fotbalu než amatéři. Tady je ale potřeba zmínit právě úroveň obou skupin, zatímco profesionální hráči hrají 1., 2. a 3. nejvyšší fotbalovou ligu, kde jsou tréninky postaveny více na zlepšení individuálních dovedností, k tomu se často tito hráči setkali i s těmito formami na

větší úrovni. Oproti tomu amatéři, kteří hrají nižší soutěže, se s těmito formami často neseťkají, je to podmíněno i tím, že amatérští hráči hrají fotbal hlavně pro zábavu, oproti profesionálům, kteří se tímto sportem i živí.

4. Závěr – Zjistit, jak velkou zkušenost mají hráči a trenéři fotbalu s malými formami fotbalu

106 hráčů z celkových 126 hráli jednu z malých forem, zbylých 20 se s nimi vůbec neseťkali, a tudíž žádnou osobní zkušenost s nimi nemají. Z celkových 61 trenérů jich 51 jednu z malých forem trénovala či hrála a zbylých 10 se s nimi vůbec neseťkalo. Můžeme říct, že více zkušeností s malými formami mají hráči, kteří podle výsledku velmi často kombinují velký fotbal s jeho alternativami. Trenéři ale tolik nezaostávají je tomu kvůli tomu, že trenéři chodí hrát tyto formy amatérsky, kvůli nižší fyzické náročnosti, což můžu i sám potvrdit, protože dvě tyto malé formy hraji.

5. Závěr – Porovnat informovanost o malých formách fotbalu u profesionálních a amatérských trenérů fotbalu

Profesionální trenér získal v průměru 10,84 bodů. Amatérský trenér získal v průměru 9,8 bodů. Rozdíl mezi nimi je v průměru 1,04 bodů. Z toho vyplývá, že profesionální trenéři díky svým vyšším odborným licencím dosahují předpokladů, které jsem na začátku výzkumu zmiňoval, a jsou na tom s informovaností o alternativách fotbalu lépe než trenéři amatérští. Tady je rozdíl mezi oběma skupinami znatelný právě díky vyšší licenci, díky nim mají trenéři mnohem více znalostí, ale i kvůli dnešnímu trendu trénování na vyšších úrovních.

6. Závěr – Porovnat informovanost trenérů o malých formách fotbalu v závislosti na jejich věku

Trenér ve věkové kategorii 16-25 let získal v průměru 9,15 bodů. Trenér ve střední věkové kategorii 25-40 získal 11,85 bodů a trenér v rozmezí 40 let a více získal v průměru 9,74 bodů. Z výsledku vyplývá, že u trenérů věkový faktor hraje svoji roli, zjistil jsem, že střední věková kategorie trenérů je na tom nejlépe, což můžeme přičíst hlavně nově zaběhlým trendům trénování fotbalu a zapojování čím dál více prvků malých forem fotbalu. Zde bych řekl, že věk je obrovská výhoda, byl velký rozdíl získávat licenci např. před 10 lety a nyní, kdy se tyto formy čím dál více rozšiřují, což je patrné na vedení tréninkových jednotek u starších a mladších trenérů.

7. Závěr – Porovnat informovanost hráčů a trenérů o vybraných osobnostech, které působily vzájemně ve fotbale a malých formách fotbalu

Bodový rozdíl mezi hráči a trenéry je 0,01 bodů což je skoro až nulový rozdíl. Hráč v průměru získal 0,51 bodů a trenér 0,5 bodů. Mezi těmito skupinami, těžko hledat rozdíly, protože dosáhli skoro totožných výsledků, ale u osobností fotbalu, které se nemálo zasloužily o rozvoj těchto forem, jsem zaznamenal největší znalostní propad, což pro mě bylo velkým překvapením. Za otázky ohledně osobností mohli získat maximálně 3 body, z čehož vyplývá, že obě skupiny získali velmi málo bodů, což přičítám hlavně tomu, že neznaly danou malou formu, kterou tyto osobnosti hrály, a pletli si je s formou jinou.

Zjištěné výsledky by mohly sloužit jako důkaz pro hráče a trenéry, pro větší zapojení malých forem v tréninkových procesech. Hráčům se můžou určité prvky těchto alternativ vyplatit ve velkém fotbale, ale je potřeba říct, že starší trenéři už zaběhlé metody měnit nebudou, proto je potřeba nové trenéry učit si tyto prvky osvojovat a používat. Dále výzkum může být použit jako celková propagace malých forem jako takových, aby se více dostaly mezi zájemce, protože Česká republika dosahuje v některých těchto formách výborné výsledky a je potřeba tato zjištění dostávat více do povědomí společnosti, aby uvedené sporty byly více propagovány a jejich hráčská a trenérská základna vzrůstala. Práce by mohla dále zkoumat rozdíly v informovanosti trenérů na základě studovaných trenérských licencí, což by právě mohlo pomoci k rozvoji těchto sportovních odvětví, protože čím dál více vidíme, že se fotbal posouvá a mění, je rychlejší, dynamičtější a atraktivnější, stejně jako tyto malé formy.

8 Seznam použitých zdrojů

Použitá literatura

1. BELLOS, Alex. *Fotbal: brazilský způsob života*. Přeložil Tomáš FÜRSTENZELLER. Praha: BB art, 2004. ISBN 80-7341-375-2.
2. DUNMORE, T. *Historical Dictionary of Soccer*. 1. vyd. Plymouth: Scarecrow Press Inc. 2011. 339. s. ISBN 0-8108-7188-5.
3. JEŘÁBEK, Luboš. *Český a československý fotbal: lexikon osobností a klubů: [1906–2006]*. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1656-5
4. KRESTA, Jan. *Futsal*. Praha: Grada, 2009. ISBN 978-80-247-2534-5.
5. MACHO, Milan. *Fotbal: historie od počátku do současnosti*. Praha: Euromedia Group, 2019. Universum (Euromedia Group). ISBN 978-80-7617-911-0
6. ROHR, Bernd a Günter SIMON. *Fotbal: velký lexikon : osobnosti, kluby, názvosloví*. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1158-3.
7. SOUČEK, Eduard. *Statistika pro ekonomy*. Praha: Vysoká škola ekonomie a managementu, 2006. ISBN 80-86730-06-9.
8. ŠVÁB, David. *Jan Koller: pohádka o Honzovi*. Praha: XYZ, 2017. ISBN 978-80-7505-649-8.
9. TÁBORSKÝ, František. *Sportovní hry: sporty známé i neznámé*. Praha: Grada, 2004. ISBN 80-247-0875--2.
10. VOTÍK, Jaromír. *Fotbal: trénink budoucích hvězd*. Druhé, doplněné vydání. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978-80-271-0029-3.
11. VOTÍK, Jaromír. *Trenér fotbalu "B" UEFA licence: (učební texty pro vzdělávání fotbalových trenérů)*. 2. vyd. Praha: Olympia ve spolupráci s Českomoravským fotbalovým svazem, 2005. ISBN 80-7033-921-7.
12. WALKER, Ian. *Výzkumné metody a statistika*. Praha: Grada, 2013. Z pohledu psychologie. ISBN 978-80-247-3920-5.
13. ŽURMAN, Oldřich. *Zlatá kniha kopané* 1. vyd. Praha: Olympia, 1972

Internetové zdroje

14. *Asociace malého fotbalu České republiky* [online]. 2020 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <http://www.malyfotbal.cz/>
15. *Brněnský svaz malé kopané* [online]. 2006 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <http://www.malakopanabrno.cz/>
16. *Český plážový fotbal* [online]. 2021 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://www.beachsoccer.cz/>
17. *Fotbalová asociace české republiky* [online]. 2021 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://facr.fotbal.cz/>
18. *Futsal a malá kopaná* [online]. 2021 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <http://staroblansko.cz/hlavni.php?str=aktual>
19. *HASĚK, P. Plážový fotbal součástí Evropských her* [online]. 2016 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://fotbal.hattrick.cz/plazovy-fotbal-soucasti-evropskych-her>
20. *KASSAL, Tomáš. Výstava připomíná fotbalovou ligu v ghettu.* [online]. 2018 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/usti/zpravy/terezin-otevrel-vystavu-o-fotbalove-lize-v-ghettu.A120531_1786193_usti-zpravy_alh
21. *Osobnosti futsalu* [online]. 2019 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://budejovice.rozhlas.cz/mezi-opory-budejovickeho-futsaloveho-tymu-patri-byvaly-profesionalni-fotbalista-7753989>
22. *Osobnosti futsalu* [online]. 2020 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://teplicky.denik.cz/fotbal-prvni-liga/pohadkovy-pribeh-jak-se-z-cerneho-stal-prvoligovy-fotbalista-nemocim-navzdory-20200803.html>
23. *POLÁČEK, Dan. Fotbal na pokraji smrti. To byla tereziánská liga.* [online]. 2012 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/obrazem-na-pokraji-smrti-a-presto-milovali-fotbal-/r~i:gallery:27158/>
24. *Světový plážový fotbal* [online]. 2021 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <https://beachsoccer.com/>
25. *World Minifootball Federation* [online]. 2018 [cit. 2021-03-29]. Dostupné z: <http://www.minifootball.com/>

9 Seznam tabulek

TABULKA 1- HRÁČI X TRENÉŘI.....	41
TABULKA 2 - VĚKOVÉ SKUPINY	42
TABULKA 3 - PROFESIONÁLOVÉ X AMATÉŘI	43
TABULKA 4 - ZKUŠENOSTI HRÁČŮ A TRENÉRŮ S MALÝMI FORMAMI FOTBALU	44
TABULKA 5 - PROFESIONÁLOVÉ X AMATÉŘI	45
TABULKA 6 - VĚKOVÉ SKUPINY	46
TABULKA 7 - POVĚDOMÍ HRÁČŮ A TRENÉRŮ O OSOBNOSTECH FOTBALU, KTERÉ SE SETKALI S MALÝMI FORMAMI FOTBALU	47

10 Seznam Grafů

GRAF 1- HRÁČI X TRENÉŘI	41
GRAF 2- VĚKOVÉ SKUPINY	43
GRAF 3- PROFESIONÁLOVÉ X AMATÉŘI	44
GRAF 4- ZKUŠENOSTI HRÁČŮ S MALÝMI FORMAMI FOTBALU	
GRAF 5- ZKUŠENOSTI TRENÉRŮ S MALÝMI	
FORMAMI FOTBALU	45
GRAF 6 - PROFESIONÁLOVÉ X AMATÉŘI	46
GRAF 7- VĚKOVÉ SKUPINY	47
GRAF 8- POVĚDOMÍ HRÁČŮ A TRENÉRŮ O OSOBNOSTECH FOTBALU, KTERÉ SE SETKALY S MALÝMI FORMAMI FOTBALU.....	48

11 Seznam příloh

Příloha 1 – rozměry herní plochy v malé kopané zdroj.

Příloha 2 – rozměry hrací plochy ve futsalu, zdroj.

Příloha 3 – Rozměry herní plochy v plážovém fotbalu.

Příloha 4 – Ukázka profesionálního stadionu a hřiště na plážový fotbal.

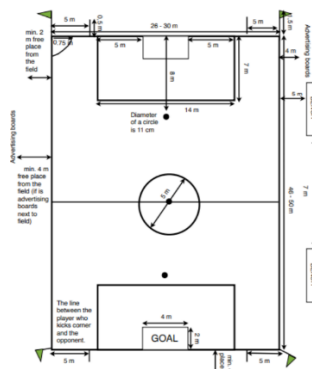
Příloha 5 – Jeden z nejlepších fotbalistů světa Ronaldinho při hraní Futsalu.

Příloha 6 – Jan Koller při utkání za národní tým plážového fotbalu.

Příloha 7 – Dotazník.

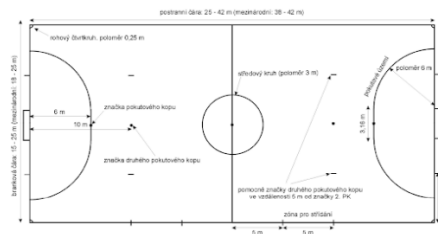
12 Přílohy

Příloha 1 – rozměry herní plochy v malé kopané zdroj.

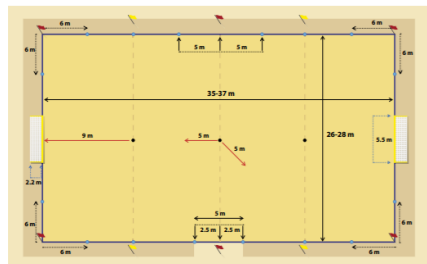
Zdroj: WMF, 2018

Příloha 2 – rozměry hrací plochy ve futsalu, zdroj.

Zdroj: Staroblansko.cz

Příloha 3 – Rozměry herní plochy v plážovém fotbalu.

Zdroj: Beachsoccer.com

Příloha 4 – Ukázka profesionálního stadionu a hřiště na plážový fotbal.

Zdroj: Beachsoccer.com

Příloha 5 – Jeden z nejlepších fotbalistů světa Ronaldinho při hraní Futsalu.

Zdroj: Youtube.com

Příloha 6 – Jan Koller při utkání za národní tým plážového fotbalu.

Zdroj: sport.ceskatelevize.cz

Příloha 7 – dotazník

1. Jakou pozici ve fotbale zastáváte?
 - a) hráč
 - b) trenér
2. Kolik je vám let?
 - a) 16-25
 - b) 25-40
 - c) 40 a více
3. Setkali jste se někdy s malými formami fotbalu ať už jako hráč či trenér?
 - a) ano
 - b) ne
4. Na jaké úrovni fotbal hrajete/trénujete?
 - a) Profesionál (1., 2. a 3 nejvyšší fotbalová soutěž)
 - b) Amatér (nižší fotbalové soutěže)
5. Napište, jaký fotbalový klub reprezentujete
6. Jaká malá forma fotbalu je v ČR nejhranější?
 - a) Futsal
 - b) **Malá kopaná**
 - c) Plážový fotbal
7. Kde všechny malé formy vznikly?
 - a) Španělsko
 - b) **Brazílie**
 - c) Argentina
8. Která malá forma fotbalu je vznikem nejmladší?

- a) Futsal
 - b) Malá kopaná
 - c) **Plážový fotbal**
9. Která z těchto malých forem se hraje systémem 5+1?
- a) Futsal
 - b) **Malá kopaná**
 - c) Plážový fotbal
10. Která z těchto malých forem se hraje po dobu 40 minut (2x20)?
- a) **Futsal**
 - b) Malá kopaná
 - c) Plážový fotbal
11. Je možné hrát futsal i na jiném povrchu než v hale?
- a) **Ano**
 - b) Ne
12. Jak daleko od brány je umístěna značka pro pokutový kop v plážovém fotbale?
- a) **9 m**
 - b) 7,5 m
 - c) 6 m
13. V které malé formě se hraje s míčem velikosti 5?
- a) Futsal
 - b) **Malá kopaná**
 - c) Plážový fotbal
14. V které malé formě fotbalu se hraje prodloužení systémem „golden goal“?
- a) Futsal
 - b) Malá kopaná
 - c) **Plážový fotbal**
15. V jaké malé formě fotbalu je možné mít na lavičce náhradníků až 9 hráčů?
- a) Futsal
 - b) **Malá kopaná**
 - c) Plážový fotbal
16. Ve které malé formě fotbalu jde tým do 2 min. oslabení, pokud je hráč vyloučen?
(více možností)
- a) **Futsal**
 - b) Malá kopaná
 - c) **Plážový fotbal**
17. Ve které malé formě fotbalu je Česká republika nejúspěšnější?
- a) Futsal
 - b) **Malá kopaná**
 - c) Plážový fotbal
18. Který tým dokázal 15x ovládnout nejvyšší futsalovou soutěž v ČR?
- a) AC Sparta Praha
 - b) **FK Chrudim**
 - c) FK Svarog Teplice
19. Jaký hráč se věnoval hraní futsalu i na vyšší úrovni? (více možností)
- a) **Ronaldinho**
 - b) **Kaká**
 - c) Messi

20. Jaké malé formě se věnoval po skončení kariéry Jan Koller?

- a) Futsal
- b) Malá kopaná
- c) **Plážový fotbal**

Zdroj: vlastní